

Brüsszel, 2026. február 20.
(OR. en)

15484/25

Intézményközi referenciaszám:
2023/0115(COD)

EF 372
ECOFIN 1523
CODEC 1823
ECB

JOGALKOTÁSI AKTUSOK ÉS EGYÉB ESZKÖZÖK

Tárgy: A Tanács álláspontja első olvasatban a 2014/49/EU irányelvnek a betétvédelem hatóköre, a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek felhasználása, a határokon átnyúló együttműködés és az átláthatóság tekintetében történő módosításáról szóló EURÓPAI PARLAMENTI ÉS TANÁCSI IRÁNYELV elfogadása céljából

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS
(EU) 2026/... IRÁNYELVE

(...)

**a 2014/49/EU irányelvnek a betétvédelem hatóköre, a betétbiztosítási rendszerek
pénzeszközeinek felhasználása, a határokon átnyúló együttműködés
és az átláthatóság tekintetében történő módosításáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére¹,

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében²,

¹ HL C 307., 2023.8.31., 19. o.

² Az Európai Parlament 2024. április 24-i állásponjtja (HL C., C/2025/3754, 2025.9.17., ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/3754/oj>) és a Tanács ...-i állásponjtja első olvasatban (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament ...-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

mivel:

- (1) A 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv³ 19. cikkének (5) és (6) bekezdésével összhangban a Bizottság felülvizsgálta az említett irányelv alkalmazását és hatályát, és arra a következtetésre jutott, hogy az Unióban a betéteseknek a betétbiztosítási rendszerek létrehozása révén történő védelmére irányuló célkitűzés nagyrészt teljesült. A Bizottság ugyanakkor azt is megállapította, hogy orvosolni kell a betétesek védelme terén még fennálló hiányosságokat, és javítani kell a betétbiztosítási rendszerek működését, emellett harmonizálni kell a betétbiztosítási rendszereknek a kifizetési eljárásoktól eltérő beavatkozásaira vonatkozó szabályokat is.
- (2) Az uniós válságkezelési és betétbiztosítási keret felülvizsgálatának célja előkészíteni a bankunió elmélyítése terén történő előrehaladás felé vezető utat. A betétbiztosítási rendszerek működését ezért tovább kell harmonizálni.
- (3) Az Unió válságkezelési és betétbiztosítási keretének következetesen tiszteletben kell tartania azt az elvet, hogy a veszteségek a részvényesek és a hitelezők által viselendők, adófizetők forrásai pedig nem használandók fel a nehéz helyzetben lévő hitelintézetek megsegítésére vagy megmentésére.

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelve (2014. április 16.) a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 173., 2014.6.12., 149. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/49/oj>).

- (4) Amennyiben a hitelintézetek nem tesznek eleget a betétbiztosítási rendszerekbe történő befizetésre vagy a betétesek és a betétbiztosítási rendszerek tájékoztatására vonatkozó kötelezettségeiknek, az alááshatja a betétesek védelmének célkitűzését. A betétbiztosítási rendszereknek vagy adott esetben a kijelölt hatóságoknak a befizetések késedelmes teljesítése esetén a törvényes kamatot kell felszámítaniuk a teljesítendő befizetések összegére. A kötelezettségeit nem teljesítő hitelintézettel szembeni végrehajtási intézkedések tekintetében fontos javítani a betétbiztosítási rendszerek, a kijelölt hatóságok és az illetékes hatóságok közötti koordinációt. Annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok gyakorolhassák a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴ szerinti felügyeleti hatáskörüket, biztosítani kell, hogy a betétbiztosítási rendszerek vagy adott esetben a kijelölt hatóságok időben tájékoztassák az illetékes hatóságokat arról, ha a hitelintézetek megszegik a betétbiztosítási szabályok alapján fennálló kötelezettségeiket. Ezen túlmenően, annak biztosítása érdekében, hogy a hitelintézetek megfeleljenek az ezen irányelvben megállapított szabályoknak, a tagállamoknak megfelelő szankciókat kell előírniuk az említett szabályok megsértése esetére.
- (5) A betétbiztosítási rendszerek gyakorlatai további konvergenciájának elősegítése és a betétbiztosítási rendszereknek a rezilienciájuk tesztelésében való támogatása érdekében az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁵ létrehozott európai felügyeleti hatóságnak, az Európai Bankhatóságnak (EBH) iránymutatásokat kell kiadnia a betétbiztosítási rendszerek stressztesztjeinek elvégzésére vonatkozóan.

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

- (6) A 2014/49/EU irányelv értelmében bizonyos pénzügyi intézmények, köztük a befektetési vállalkozások betétei ki vannak zárva a betétbiztosítási rendszerek általi kártalanításból. Azokat a pénzeszközöket azonban, amelyeket e pénzügyi intézmények az ügyfeleiktől kapnak, és amelyeket az ügyfelek nevében helyeznek el valamely hitelintézetnél az általuk kínált szolgáltatások gyakorlása során, bizonyos feltételek mellett védeni kell.
- (7) A betétbiztosítási rendszer által védelmet élvező betétesek kategóriái a nem szakmai befektetők védelmére irányuló célkitűzésen alapulnak annak feltételezésével, hogy a szakmai befektetők nem szorulnak ilyen védelemre. Ezért a hatóságok mindeddig nem tartoztak a kártalanítható jogalanyok körébe. A legtöbb hatóság azonban – amelyek közé egyes tagállamokban iskolák és kórházak is tartoznak – nem tekinthető szakmai befektetőnek. Ezért biztosítani kell, hogy az olyan, nem szakmai befektetők, mint például a helyi hatóságok, a kis közintézmények és a központi vagy tartományi kormányzat ellenőrzése alatt álló nonprofit intézmények betétei szintén részesülhessenek a betétbiztosítási rendszer által nyújtott védelemben.

- (8) Annak biztosítása érdekében, hogy a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁶ szerinti, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményeknek való megfelelés céljából gyűjtött betéteket teljes egészükben a veszteségek viseléséhez és a hitelintézet fizetési képessége esetén annak feltőkésítéséhez való hozzájáruláshoz használják fel, az említett betéteket ki kell zárni a betétbiztosítási rendszerek általi kártalanításból. Az ilyen betétekkel való, objektív kritériumokon alapuló egyenlő bánásmód biztosítása érdekében e betéteket ki kell zárni a betétbiztosítási rendszerek általi kártalanításból, függetlenül attól, hogy a szanálási hatóság engedélyezte-e a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekbe való bevonásukat.

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

- (9) Bizonyos események – többek között a magán-lakóingatlanokkal kapcsolatos, természetes személyek által végzett ingatlanügyletek vagy egyes biztosítási térítések – átmenetileg nagy összegű betétet eredményezhetnek. Ezért a 2014/49/EU irányelv annak biztosítására kötelezi a tagállamokat, hogy az ilyen eseményekből származó betétek az összeg jóváírásának időpontjától vagy az ilyen betétek jogilag átruházhatóvá válásának időpontjától számított legalább három hónapig, de legfeljebb 12 hónapig 100 000 EUR összeg felett is védve legyenek. A betétesek védelmének Unión belüli harmonizációja, valamint az ilyen betétek védelmének hatókörével kapcsolatos adminisztratív összetettség és jogbizonytalanság csökkentése érdekében a betétek védelmét a 100 000 EUR kártalanítási összeghatár mellett ki kell igazítani egy hat hónapos harmonizált időtartamra vonatkozóan 500 000 EUR minimumösszegre az összes, ideiglenesen magas számlaegylenleg, valamint 2 500 000 EUR maximumösszegre az ingatlanügyletekhez kapcsolódó betétek esetében. A tagállamok általi átültetésüket követően ezen összegeket rendszeresen, de legalább ötévente felül kell vizsgálni. A Bizottságnak adott esetben irányelvjavaslatot kell benyújtania az Európai Parlament és a Tanács részére ezen összegek kiigazítása céljából, figyelembe véve az ingatlanárak alakulását a különböző tagállamokban, valamint azt, hogy Uniószerthe biztosítani kell az arányosságot és az egyenlő versenyfeltételeket.

- (10) Ingatlanügylet során a pénzeszközök az ügylet tényleges kiegyenlítését megelőzően különböző számlákon fordulhatnak meg. Ezért az ingatlanügyletben részt vevő betétesek egységes védelme érdekében az ideiglenesen magas számlaegyenlegek védelmét egyaránt alkalmazni kell az értékesítésből származó bevételekre, valamint a valamely magánlakóingatlanok egy előre meghatározott rövid időtartamon belül történő megvásárlása céljából elhelyezett pénzeszközökre.
- (11) A jogbiztonság biztosítása érdekében, amennyiben valamely tagállam a kifizetendő összeg számítása során lehetővé teszi a betétesek hitelintézet felé fennálló kötelezettségeinek a levonását, egyértelművé kell tenni azt, hogy a betétesek biztosítható betéteiből kizárólag azok a kötelezettségek vonhatók le, amelyek a betétek befagyasztottá válása előtt esedékessé váltak, és csak annyiban, amennyiben az ilyen beszámítás az alkalmazandó jogszabályi és szerződéses rendelkezések értelmében megengedett.
- (12) Optimalizálni kell a betétbiztosítási rendszerek működési kapacitásait és csökkenteni kell adminisztratív terheiket. Ezért meg kell állapítani, hogy a kedvezményezett számlákon elhelyezett betétekre jogosult betétesek azonosítása, illetve annak értékelése során, hogy a betétesek igénybe vehetik-e az ideiglenesen magas számlaegyenlegre vonatkozó biztosítékokat, továbbra is a betétesek, illetve a számlatulajdonosok felelőssége, hogy saját eszközeikkel bizonyítsák az ilyen betétekre való jogosultságukat.

- (13) Bár a kártalanítási összegnek főszabály szerint hét munkanapon belül rendelkezésre kell állnia, egyes betétekre hosszabb kifizetési határidő vonatkozhat, mivel a betétbiztosítási rendszereknek ellenőrizniük kell a kártalanítási igényt. A szabályok uniós szintű harmonizációja érdekében az említett hosszabb kifizetési időszakot a vonatkozó információknak vagy dokumentumoknak az érintett betétbiztosítási rendszer általi kézhezvétel napjától számított 20 munkanapra kell korlátozni. Azokat a helyzeteket, amelyekben ez a hosszabb kifizetési időszak alkalmazandó, meg kell különböztetni azoktól a helyzetektől, amelyekben a betétbiztosítási rendszer által az ezen irányelvben megállapított határidőkön belül rendelkezésre bocsátott összegek fogadása a betétes által megteendő operatív lépések miatt vesz hosszabb időt igénybe.
- (14) Az uniós korlátozó intézkedésekkel való összhangnak és azok végrehajtásának a biztosítása érdekében a hitelintézeteknek el kell különíteniük az ilyen intézkedések hatálya alá tartozó betéteket, a betétbiztosítási rendszereknek pedig fel kell függeszteniük az ilyen betétek kifizetését mindaddig, amíg az említett intézkedések alkalmazandók.
- (15) Az alvó számlákon található kis összegek kifizetésével kapcsolatos adminisztratív költségek meghaladhatják a betétes számára jelentkező előnyöket. Ezért pontosítani kell, hogy a betétbiztosítási rendszerek nem kötelezhetők arra, hogy maguktól törekedjenek az ilyen számlákon tartott betétek kifizetésére, ha azok egyenlege nem éri el a nemzeti szinten meghatározandó küszöbértéket. Továbbra is fenn kell tartani azonban a betétesek jogát az ilyen összegek követelésére. Továbbá, amennyiben ugyanaz a betétes egyéb, aktív számlával is rendelkezik, a betétbiztosítási rendszereknek az ilyen számlán lévő összegeket is figyelembe kell venniük a kifizetendő összeg kiszámításakor.

- (16) A betétbiztosítási rendszerek különböző módokon teljesíthetnek kifizetést a betétesek részére, a készpénzkifizetéstől az elektronikus átutalásig. Mindazonáltal, a betétbiztosítási rendszerektől induló kifizetési folyamat nyomonkövethetőségének biztosítása, valamint a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló uniós keret célkitűzéseivel való összhang biztosítása érdekében, ha a kifizetés meghaladja a 10 000 EUR összeget, a kifizetést alapértelmezés szerint átutalással kell teljesíteni a betétesek részére.
- (17) A betétbiztosítás nem terjed ki a pénzügyi intézményekre. Mindazonáltal egyes pénzügyi intézmények, köztük az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények, a pénzforgalmi intézmények és a befektetési vállalkozások – gyakran ideiglenesen – szintén bankszámlákon helyezik el az ügyfeleiktől kapott pénzeszközöket, hogy megfeleljenek az ágazati jogszabályokkal, többek között a 2009/110/EK⁷, a 2014/65/EU⁸ és az (EU) 2015/2366⁹ európai parlamenti és tanácsi irányelvvel összhangban fennálló ügyfélpénzvédelmi kötelezettségeknek. Tekintettel e pénzügyi intézmények növekvő szerepére, a betétbiztosítási rendszereknek védeniük kell az ilyen betéteket azzal a feltétellel, hogy az ilyen ügyfelek azonosításra kerülnek, vagy azonosíthatók.

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/110/EK irányelve (2009. szeptember 16.) az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 267., 2009.10.10., 7. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/110/oj>).

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/65/oj>).

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és a 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2366/oj>).

- (18) A pénzügyi intézmények ügyfelei nem mindig tudják, hogy a pénzügyi intézményük melyik hitelintézetet választotta pénzeszközök elhelyezésére. A betétbiztosítási rendszerek ezért az ilyen betétet nem kezelhetik összevontan azzal a betéttel, amelyet ugyanazon ügyfél esetleg ugyanabban a hitelintézetben helyez el, ahol a pénzügyi intézmény is betétet helyezett el. Előfordulhat, hogy a hitelintézetek nem ismerik az ügyfélszámlákon tartott összegekre jogosult ügyfeleket, illetve nem tudják ellenőrizni és rögzíteni ezen ügyfelek egyedi adatait. A pénzügyi intézmény típusától és üzleti modelljétől függően adódhatnak olyan körülmények, amikor a közvetlenül az ügyfél részére teljesített kifizetés veszélyeztetheti a számlatulajdonost. Ezért a betétbiztosítási rendszerek számára lehetővé kell tenni, hogy bizonyos feltételek teljesülése esetén a számlatulajdonos által egy másik hitelintézetnél az egyes ügyfelek javára nyitott ügyfélszámlára teljesítsék a kifizetést. Ilyenkor a kettős kifizetés kockázatának elkerülése érdekében az ügyfeleknek a számlatulajdonos által a nevükben tartott összegekkel kapcsolatos követeléseit csökkenteni kell a betétbiztosítási rendszer által közvetlenül ezen ügyfeleknek kifizetett összeggel. Az EBH-nak ezért szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza az ügyfelek kifizetés céljából történő azonosításával és az azzal kapcsolatos technikai részleteket, hogy a kifizetés milyen feltételekkel történhet a számlatulajdonos részére és az egyes ügyfelek javára, vagy közvetlenül az ügyfél részére, valamint az annak elkerülésére szolgáló szabályokat, hogy ugyanazon kedvezményezett részére az adott kifizetési igény többszörösen kerüljön teljesítésre.
- (19) A betétesek kifizetésekor a betétbiztosítási rendszerek olyan helyzetekkel szembesülhetnek, amelyek pénzmosási aggályokat vetnek fel. A betétbiztosítási rendszereknek ezért vissza kell tartaniuk a betétesnek történő kifizetést, ha arról értesülnek, hogy valamely pénzügyi információs egység az alkalmazandó, pénzmosás elleni szabályokkal összhangban bankszámlát vagy fizetési számlát függesztett fel.

(20) A 2014/49/EU irányelv úgy rendelkezik, hogy amennyiben egy betétbiztosítási rendszer szanálási eljárás keretében teljesít kifizetéseket, a betétbiztosítási rendszernek a kifizetéseivel megegyező összegű követeléssel kell rendelkeznie az érintett hitelintézettel szemben, és e követelésnek egyenrangúnak (*pari passu*) kell lennie a biztosított betétekkel. Az említett rendelkezés nem tesz különbséget a betétbiztosítási rendszer által a bank nyílt hitelezői feltőkésítésének alkalmazásakor teljesített hozzájárulás és a betétbiztosítási rendszer átruházási stratégia finanszírozásához való hozzájárulása, majd a fennmaradó szervezet felszámolása között. A betétbiztosítási rendszer követelésének meglétével és összegével kapcsolatos egyértelműség és jogbiztonság különböző forgatókönyvek esetén történő biztosítása érdekében elő kell írni, hogy amennyiben a betétbiztosítási rendszer hozzájárul egy szanálás során alkalmazott átruházási stratégia finanszírozásához – például a vagyoneértékesítési eszköz vagy az áthidaló intézményi eszköz alkalmazásához –, vagy olyan alternatív intézkedések finanszírozásához, amelyek révén a hitelintézet eszközeit, jogait és kötelezettségeit – a betéteket is beleértve – átruházzák egy átvevő félre, a betétbiztosítási rendszernek a nemzeti jog szerinti későbbi felszámolási eljárás során követeléssel kell rendelkeznie a fennmaradó szervezettel szemben. Annak érdekében, hogy a fennmaradó intézményben vagy szervezetben benne maradt hitelintézeti részvényesek és hitelezők ténylegesen viseljék az adott hitelintézet veszteségeit, valamint hogy fizetéseik hiányában javuljanak a betétbiztosítási rendszer kifizetésének lehetőségei, a betétbiztosítási rendszer követelésének egyenrangúnak kell lennie a biztosított betétekkel. Amennyiben a bank nyílt hitelezői feltőkésítését alkalmazzák, azaz a hitelintézet folytatja működését, a betétbiztosítási rendszer köteles olyan összegű hozzájárulást nyújtani, amellyel a biztosított betéteket leírták vagy átváltották volna az adott hitelintézet veszteségeinek viselése érdekében, ha a biztosított betéteket bevonták volna a hitelezői feltőkésítés körébe. Ezért a betétbiztosítási rendszer szanáláshoz való hozzájárulása nem keletkeztethet követelést a szanálás alatt álló intézménnyel szemben, mivel ez megfosztaná a betétbiztosítási rendszer hozzájárulását annak céljától.

- (21) A betétbiztosítási rendszerek gyakorlatainak konvergenciája és a betétesek számára a betétek követelésére vonatkozó jogbiztonság biztosítása, valamint a betétbiztosítási rendszerek működési akadályainak elkerülése érdekében fontos kellően hosszú időszakot megállapítani arra vonatkozóan, hogy a betétesek követelhessék a betéteik kifizetését, amennyiben a betétbiztosítási rendszer – kifizetés esetén – nem fizette ki a betéteseket a 2014/49/EU irányelvben megállapított határidőkön belül. A betétbiztosítási rendszereknek minden ilyen követelést meg kell vizsgálniuk, azokat az eseteket is beleértve, amikor a követelés benyújtója még nem lett elismerve betétesként bírósági határozatban.
- (22) A 2014/49/EU irányelv értelmében a tagállamoknak biztosítaniuk kellett, hogy 2024. július 3-ig a betétbiztosítási rendszerek rendelkezésre álló pénzügyi eszközeinek értéke elérje a tagjaik biztosított betéteinek 0,8 %-ában megállapított célszintet. Annak objektív értékeléséhez, hogy a betétbiztosítási rendszerek teljesítik-e ezt a követelményt, egyértelmű referencia-időszakot kell megállapítani a biztosított betétek összegének és a betétbiztosítási rendszerek rendelkezésére álló pénzügyi eszközöknek a meghatározása céljából.

(23) A betétbiztosítási rendszerek rezilienciájának biztosítása érdekében a pénzeszközöknek stabil és visszavonhatatlan befizetésekből kell származniuk. A betétbiztosítási rendszerek finanszírozásának bizonyos forrásai – így például a betétbiztosítási rendszerek beavatkozásaiból eredő követelések várható megtérülése – túlságosan esetlegesek ahhoz, hogy a betétbiztosítási rendszer célszintjének elérése szempontjából rendelkezésre álló pénzügyi eszközökként figyelembe vehetők legyenek. A betétbiztosítási rendszerek célszintjére vonatkozó feltételek harmonizációja, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a betétbiztosítási rendszerek rendelkezésére álló pénzügyi eszközöket az ágazati szereplők befizetéseiből finanszírozzák, meg kell különböztetni a célszint eléréséhez figyelembe vehető pénzeszközöket a kiegészítő finanszírozási forrásnak minősülő pénzeszközöktől, így például a tőkepiacokon felvett hiteltől, amely a betétbiztosítási rendszer számára adóssággkötelezettséget keletkeztet. Ugyanakkor az előre látható hiteltörlesztések tervezhetőek és a betétbiztosítási rendszer tagjaitól származó rendszeres befizetésekre beleszámíthatók, ennél fogva a betétbiztosítási rendszer adóssággkötelezettségeit nem kell teljes mértékben levonni a célszint eléréséhez figyelembe vehető, rendelkezésre álló pénzügyi eszközökből. Az egységes banki piacnak a betétbiztosítási rendszerek közötti likviditási segítségnyújtás ösztönzése által történő előmozdítása érdekében, valamint azért, hogy a 2014/49/EU irányelv értelmében betétbiztosítási rendszerként elismert intézményvédelmi rendszerek rendelkezésére álló pénzügyi eszközöket könnyebben igénybe lehessen venni a tagintézményeik fizetésektelenségének megelőzésére irányuló intézményvédelmi intézkedések céljából, elkerülve ugyanakkor a többszörös figyelembevételt, egy olyan fennálló követelést, amely valamely betétbiztosítási rendszer számára nyújtott hitelre vagy az említett, betétbiztosítási rendszerként elismert intézményvédelmi rendszer számára egyéb módon az intézményvédelmi rendszeri számlájára rendelkezésre bocsátott pénzügyi eszközökre vonatkozik, kizárólag a hitelt nyújtó betétbiztosítási rendszernek vagy a betétbiztosítási rendszerként elismert intézményvédelmi rendszer betétbiztosítási rendszeri számlájának a célszintje tekintetében szabad figyelembe venni.

- (24) A betétbiztosítási rendszer pénzeszközeinek igénybevételét vagy a biztosított betétek összegének növekedését követően a betétbiztosítási rendszer célszintjének elérésére vonatkozó időt illető kiszámíthatóság és jogbiztonság biztosítása érdekében rendelkezni kell a feltöltési időszakról, mégpedig nem csupán a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök olyan jelentős csökkenése esetére, amelynek következtében a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök a célszint kétharmada alá kerülnek, hanem az olyan, kisebb mértékű csökkenés esetére is, amelynek következtében a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök a célszint alá csökkennek, de még mindig a célszint kétharmada felett maradnak. Annak érdekében, hogy elkerülhetők legyenek azok a prociklikus hatások, amelyek abból adódnak, hogy a bankokra jelentős anyagi megterhelés nehezedik, a hatéves feltöltési időszakot a nagyobb mértékű csökkenések esetén attól függetlenül fenn kell tartani, hogy a szóban forgó csökkenések oka a betétbiztosítási rendszer által végrehajtott beavatkozás, vagy pedig a biztosított betétek összegének jelentős növekedése. Kisebb mértékű csökkenés esetén a feltöltési időszaknak két évnek kell lennie. Ha azonban a célszint csökkenése a megfelelő befizetések beszedési költségéhez képest nagyon csekély, akkor lehetővé kell tenni a betétbiztosítási rendszer számára, hogy az említett kétéves időszakot egy évvel meghosszabbítsa.
- (25) A következetes alkalmazás biztosítása érdekében az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza a betétbiztosítási rendszer célszintje szempontjából figyelembe vehető, rendelkezésre álló pénzügyi eszközök kiszámításának módszertanát, valamint a csökkenést követően a betétbiztosítási rendszer célszintjének elérése érdekében követendő eljárást.

- (26) A betétbiztosítási rendszer rendelkezésére álló pénzügyi eszközöknek azonnal felhasználhatóknak kell lenniük a kifizetéssel vagy egyéb beavatkozással járó hirtelen események kezelésére. Tekintettel az Unióban alkalmazott különböző gyakorlatokra, helyénvaló követelményeket megállapítani a betétbiztosítási rendszereknek a pénzeszközök befektetésére irányuló stratégiáira vonatkozóan, és ezáltal mérsékelni azokat a negatív hatásokat, amelyek ronthatják a betétbiztosítási rendszereknek a megbízatásuk teljesítésére való képességét. Amennyiben a betétbiztosítási rendszer nem rendelkezik hatáskörrel a befektetési stratégia meghatározására, a befektetési stratégia meghatározásáért felelős tagállami hatóságnak, szervnek vagy szervezetnek a befektetési stratégia meghatározásakor tiszteletben kell tartania a diverzifikáció és az alacsony kockázatú eszközökbe történő befektetés elvét is. Annak érdekében, hogy a betétbiztosítási rendszer a pénzeszközeihez való hozzáférés tekintetében megőrizze teljes működési függetlenségét és rugalmasságát, ha a tagállamok lehetővé teszik a betétbiztosítási rendszer számára, hogy pénzeszközeit a nemzeti központi bankjuknál vagy nemzeti kincstárjuknál helyezze el, az ilyen pénzeszközöket számviteli szempontból egyértelműen és célhoz kötötten el kell különíteni, és azoknak felhasználás céljából könnyen hozzáférhetőnek kell lenniük a betétbiztosítási rendszer számára.
- (27) Annak érdekében, hogy a betétbiztosítási rendszerek kellően diverzifikált módon fektessék be pénzeszközöiket, és ebben konvergens gyakorlatot kövessenek, az EBH-nak erre vonatkozóan iránymutatásokat kell kiadnia a betétbiztosítási rendszerek számára.
- (28) Kihasználatlanságára tekintettel meg kell szüntetni a 2014/49/EU irányelvben foglalt azon lehetőséget, hogy a betétbiztosítási rendszer rendelkezésre álló pénzügyi eszközeit a tagintézmények azon kötelező befizetéseiből teremtsék elő, amelyeket azok a rendszerszintű kockázatokkal összefüggésben felmerülő költségek fedezésére a tagállamok által korábban létrehozott, kötelező befizetési rendszerekbe teljesítettek.

- (29) Fokozni kell a betétesek védelmét, ugyanakkor el kell kerülni a betétbiztosítási rendszerek eszközeinek kényszerértékesítését, és korlátozni kell a bankszektor egészére gyakorolt olyan esetleges negatív prociklikus hatásokat, amelyeket a rendkívüli befizetések beszedése okoz. A tagállamoknak ezért rendelkezniük kell azzal a lehetőséggel, hogy lehetővé tegyék a betétbiztosítási rendszereik számára, hogy olyan, magánforrásokból biztosított alternatív finanszírozási megoldásokat alkalmazzanak, amelyek révén e rendszerek a befizetésektől eltérő forrásokból bármikor rövid távú finanszírozáshoz juthatnak, többek között a rendelkezésre álló pénzügyi eszközeik és a rendkívüli befizetésekből származó pénzeszközök igénybevételét megelőzően is. Mivel a betétbiztosítási rendszerek finanszírozásának költségeit és felelősségét elsősorban a hitelintézeteknek kell viselniük, a közpénzekből történő alternatív finanszírozási megoldások csak a betétbiztosítási rendszerek számára nyújtott olyan garanciák vagy hitelek formájában engedélyezhetők, amelyek futamideje nem haladhatja meg a hat évet, és azok csak végső eszközként, kizárólag kifizetés vagy a betétbiztosítási rendszer szanáláshoz való hozzájárulása esetén alkalmazhatók. Ez nem akadályozhatja meg azt, hogy kivételes körülmények fennállása esetén állami forrásokból származó, rövid lejáratú hiteleket vegyenek igénybe az egyéb alternatív finanszírozási megoldásokat megelőzően annak érdekében, hogy biztosítsák a betétesek időben történő kifizetését vagy a szanáláshoz való hozzájárulást.

(30) Bár a betétbiztosítási rendszerek elsődleges szerepe a biztosított betétesek kifizetése, a kifizetésektől eltérő beavatkozások költséghatékonyabbnak bizonyulhatnak a betétbiztosítási rendszerek számára, és az átruházási stratégiák alkalmazásának megkönnyítésével biztosíthatják a betétekhez való folyamatos hozzáférést. A betétbiztosítási rendszerektől megkövetelhető, hogy hozzájáruljanak a hitelintézetek szanálásához. Emellett egyes tagállamokban a betétbiztosítási rendszerek a hitelintézetek hosszú távú életképességének helyreállítását célzó megelőző intézkedéseket vagy alternatív fizetésektelenségi intézkedéseket is finanszírozhatnak. Az ilyen megelőző és alternatív intézkedések tényleges szerepet játszhatnak a válságkezelési eszközök folytonosságának biztosításában, a betétesek bizalmának és a pénzügyi stabilitásnak a fenntartása céljából. Azoknak a tagállamoknak, amelyek ezen irányelv hatálybalépésének napját megelőzően nem vezettek be megelőző és alternatív intézkedéseket a nemzeti jogukban, fontolóra kell venniük azt, hogy betétbiztosítási rendszereik és egyéb megfelelő hatóságaik kiépítsék az ahhoz szükséges kapacitást, hogy a jövőben ilyen intézkedéseket is alkalmazzanak. A tagállamok felkészültségének, valamint a megelőző és alternatív intézkedések alkalmazásával kapcsolatos tapasztalatoknak az értékelését követően a Bizottságnak – adott esetben jogalkotási javaslattal kísért – értékelést kell benyújtania az Európai Parlament és a Tanács számára. Bár az említett megelőző és alternatív intézkedések jelentősen javíthatják a betétek védelmét, az ilyen intézkedésekhez megfelelő biztosítékoknak kell kapcsolódniuk – többek között a legkisebb költség kritériumának harmonizált vizsgálata formájában – az egyenlő versenyfeltételek, valamint az ilyen intézkedések eredményességének és költséghatékonyságának biztosítása érdekében. Az említett biztosítékok csak az ezen irányelv által szabályozott, a betétbiztosítási rendszer rendelkezésére álló pénzügyi eszközökkel finanszírozott beavatkozásokra alkalmazandók.

- (31) Annak érdekében, hogy a megelőző intézkedéseket a betétbiztosítási rendszerek az egész Unióban következetesen alkalmazzák, az EBH-nak olyan iránymutatásokat kell kiadnia, amelyekben meghatározza a megelőző intézkedésekben részesülő hitelintézetekre kiszabandó feltételeket és azokat a rendszereket, amelyeket a betétbiztosítási rendszereknek létre kell hozniuk annak érdekében, hogy megfelelően válasszák meg és hajtsák végre a megelőző intézkedéseket és kövessék nyomon azok kockázatait, továbbá amelyekben meghatározza a szanálási hatóságok, a kijelölt hatóságok és az illetékes hatóságok közötti együttműködés részletes szabályait.
- (32) A hitelintézetek fizetéseképtelenségének kellően korai beavatkozásokkal történő megelőzésére irányuló intézkedések tényleges szerepet játszhatnak a betétes bizalom és a pénzügyi stabilitás fenntartása érdekében használt válságkezelési eszközök folytonosságának biztosításában. Az ilyen intézkedés különböző formákat ölthet, így például lehet szavatolótőke-instrumentumokon (beleértve az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat is) vagy egyéb tőkeinstrumentumokon keresztül nyújtott tőketámogatási intézkedés, de lehet garancia vagy hitel is. A betétbiztosítási rendszerek eddig más-más mértékben folyamodtak ilyen intézkedésekhez. Annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a válságkezelési eszközök folytonosságát, valamint a megelőző intézkedéseknek a szanálási kerettel és az állami támogatásokra vonatkozó szabályokkal összhangban történő alkalmazását, meg kell határozni azok alkalmazásának időzítését és feltételeit. A megelőző intézkedéseket idejekorán alkalmazni kell annak érdekében, hogy meg lehessen előzni a hitelintézet pénzügyi helyzetének romlását. Ezek nem megfelelőek, ha a szanálási hatóság már határozatot hozott arról, hogy a hitelintézet a fizetéseképtelenség állapotában van vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, és nincsenek olyan intézkedések, amelyek megelőzhetnék a hitelintézet fizetéseképtelenné válását, függetlenül annak értékelésétől, hogy a szanálás a közérdeket szolgálja-e vagy sem. A kijelölt hatóságoknak ezért meg kell győződniük arról, hogy teljesültek-e a betétbiztosítási rendszerek ilyen jellegű beavatkozásának feltételei.

(33) Annak biztosítása érdekében, hogy a megelőző intézkedések elérjék céljukat, a hitelintézetek számára elő kell írni, hogy nyújtsanak be az illetékes hatóságnak egy feljegyzést, amelyben ismertetik az általuk vállalt intézkedéseket. Az említett feljegyzésnek tartalmaznia kell minden olyan elemet, amelynek célja a pénzeszközök kiáramlásának megakadályozása és a hitelintézet tőke- és likviditási pozícióinak megerősítése, amelyek lehetővé teszik a hitelintézet számára, hogy előretekintő jelleggel megfeleljen az összes vonatkozó prudenciális és egyéb szabályozási követelménynek. A feljegyzésnek ezért ki kell terjednie tőkebevonási intézkedésekre, beleértve a jogok kibocsátására, az alárendelt hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok önkéntes átalakítására, a forrásmenedzsment-tevékenységekre, az eszközök tőketermelő értékesítésére, a portfóliók értékpapírosítására és a nyereség visszatartására vonatkozó szabályokat, ezen belül az osztalékfizetési tilalmakat és a vállalkozásokban való részesedésszerzés tilalmát. A feljegyzésnek továbbá részletesen ismertetnie kell a hitelintézet kezdeti tőkehiányát. A feljegyzésben előírányozott intézkedések végrehajtása során a hitelintézeteknek meg kell erősíteniük likviditási pozícióikat is, és tartózkodniuk kell az agresszív kereskedelmi gyakorlatoktól, osztalékok vagy változó javadalmazás kiosztásától, saját részvények visszavásárlásától, valamint hibrid tőkeinstrumentumok lehívásától. A feljegyzésnek tartalmaznia kell a kapott támogatási intézkedésekből való kilépésre vonatkozó stratégiát (exitstratégia) is. A hitelintézetnek észszerű időn belül a hosszú távú életképesség biztosítását célzó reorganizációs tervet kell benyújtania az illetékes hatósághoz. Helyzetüknél fogva leginkább az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok képesek felmérni a reorganizációs tervben előírányozott intézkedések relevanciáját és hitelességét. Annak biztosítása érdekében, hogy a hitelintézet által megelőző intézkedés finanszírozására felkért betétbiztosítási rendszer kijelölt hatóságának módjában álljon értékelni azt, hogy a megelőző intézkedések valamennyi feltétele teljesül-e, az illetékes hatóságnak együtt kell működnie a kijelölt hatósággal. A hitelintézet számára történő további finanszírozás nyújtását fel kell függeszteni, ha az illetékes hatóság nincs meggyőződve arról, hogy a reorganizációs terv hiteles és megvalósítható. Annak érdekében, hogy a megelőző intézkedéseket az egész Unióban következetesen alkalmazzák, az EBH-nak iránymutatások kiadásával kell segítenie a hitelintézeteket a reorganizációs tervek elkészítésében.

- (34) Annak érdekében, hogy a betétbiztosítási rendszerektől megelőző intézkedések formájában támogatásban részesülő hitelintézetek teljesítsék kötelezettségvállalásaikat, az illetékes hatóságoknak korrekciós tervet kell kérniük a feljegyzésükben vagy reorganizációs tervükben ismertetett kötelezettségvállalásokat nem teljesítő, a megelőző intézkedések keretében rájuk fordított összegeket vissza nem fizető vagy az exitstratégiát be nem tartó hitelintézetektől. Amennyiben az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a korrekciós tervben foglalt intézkedések nem alkalmasak a hitelintézet hosszú távú életképességének biztosítására, vagy ha a hitelintézet nem tartja be a korrekciós tervet, a betétbiztosítási rendszer nem nyújthat további megelőző támogatást a hitelintézetnek, a megfelelő hatóságoknak pedig a 2014/59/EU irányelv szerinti értékelést kell végezniük arról, hogy a hitelintézet a fizetéseképtelenség állapotában van-e vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik-e. Annak érdekében, hogy a megelőző intézkedéseket az egész Unióban következetesen alkalmazzák, az EBH-nak iránymutatások kiadásával kell segítenie a hitelintézeteket a korrekciós tervek elkészítésében.
- (35) A betétbiztosítási rendszerek alternatív intézkedésekhez való hozzájárulását megfelelő biztosítékokhoz kell kötni, biztosítandó ezáltal az egyenlő versenyfeltételeket, valamint az említett intézkedések eredményességét és költséghatékonyágát. A betétbiztosítási rendszer csak akkor vehető igénybe nem biztosított betétek és más, biztosíték nélküli kötelezettségek valamely átvevő félre való átruházásának a finanszírozására, ha az átruházás az átterjedés elkerülése szempontjából feltétlenül szükséges és arányos, ha az átruházás maximalizálná az eszközök értékesítéskori értékét, vagy ha az ügyfélkapcsolatok megőrzése fenntartaná a bizalmat. A betétbiztosítási rendszer nem vehető igénybe sem szavatoló tőke, sem olyan kötelezettségek átruházásához, amelyek a rendes fizetéseképtelenségi eljárásra irányadó nemzeti jogszabályokban a rendes, biztosíték nélküli kötelezettségekhez képest hátrébb sorolódnak.

- (36) A versenyre és a belső piacra gyakorolt káros hatások elkerülése érdekében elő kell írni, hogy a fizetéseketelenség esetén hozott alternatív intézkedések esetében a hitelintézet például felszámolóként, csődgondnokként, végelszámolóként vagy egyéb minőségben képviselő releváns szervek, vagy az érintett nemzeti hatóság gondoskodjanak arról, hogy a hitelintézet vagyona vagy annak egy részét nyílt, átlátható és megkülönböztetésmentes eljárás keretében, a lehetséges mértékig az eladási ár maximalizálására törekedve értékesítsék. A hitelintézetnek vagy az érintett nemzeti hatóságnak – vagy a hitelintézet vagy az érintett nemzeti hatóság nevében eljáró közvetítőnek – olyan szabályokat kell alkalmaznia, amelyek megfelelőek a potenciális vásárlókra átruházandó eszközök, jogok és kötelezettségek értékesítése szempontjából. Tagállami forrásokat – szükség esetén – minden esetben továbbra is az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) vonatkozó állami támogatási szabályaira figyelemmel lehet igénybe venni.
- (37) Mivel a betétbiztosítási rendszerek fő célja a biztosított betétek védelme, e rendszerek csak akkor finanszírozhatnak a kifizetéstől eltérő beavatkozásokat, ha ezek teljes összege kisebb az érintett hitelintézetben lévő biztosított betétek összegénél.

- (38) A betétbiztosítási rendszerként elismert intézményvédelmi rendszerek sajátosságainak további figyelembevétele, valamint eredményességük fokozása érdekében a 2014/49/EU irányelvnek lehetővé kell tennie e betétbiztosítási rendszerek számára, hogy hitelt nyújtsanak, vagy egyéb módon ideiglenesen átutalják az említett irányelv által szabályozott pénzeszközöket az intézményvédelmi rendszeri számlára – amely számviteli szempontból elkülönül a betétbiztosítási rendszeri számlától –, mégpedig azzal a céllal, hogy pénzügyi támogatást nyújtsanak valamely tagnak különösen azért, hogy biztosítsák annak likviditását és fizetőképességét a csőd elkerülése érdekében, ha ez szükséges, teljesítve ezáltal az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁰ 113. cikkének (7) bekezdésében foglalt célkitűzéseket. Ezt lehetővé kell tenni olyan esetekben, amikor a nyújtott eszközökre szükség van az arra szánt egyéb eszközök kiegészítéséhez, hogy biztosítsák valamely csatlakozott intézmény likviditását és fizetőképességét annak érdekében, hogy elkerüljék annak csődjét, ugyanakkor ahhoz a feltételhez kell kötni, hogy a betétbiztosítási rendszer részére hét munkanapon belül történő visszafizetés – amennyiben szükséges – hihető kilátás legyen.
- (39) A betétesek fokozott, harmonizáltabb védelme és a felelősségi körök határokon átnyúló helyzetekre vonatkozó, uniós szintű meghatározása érdekében a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszerének biztosítania kell az olyan tagállamokban található betéteseknek történő kifizetést, amelyekben a taghitelintézetek határokon átnyúló jelleggel, de a fogadó tagállamban való letelepedés nélkül gyűjtenek betéteket és fogadnak be egyéb visszafizetendő pénzeszközöket. A kifizetési műveleteknek a betétesek tájékoztatása és a vonatkozó dokumentumok begyűjtése és továbbítása révén történő megkönnyítése érdekében a fogadó tagállam betétbiztosítási rendszere számára lehetővé kell tenni, hogy kapcsolattartó pontként működjön a szolgáltatásnyújtás szabadságát gyakorló hitelintézetek betétesei számára.

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

- (40) A betétbiztosítási rendszerek közötti, Unió-szerte történő együttműködés létfontosságú a betétesek gyors és költséghatékony kifizetésének biztosításához akkor, ha a hitelintézetek más tagállamokban lévő fióktelepeken keresztül végeznek banki szolgáltatásokat. Tekintettel a határokon átnyúló átutalások alkalmazását és a távoli azonosítást elősegítő technológiai fejlődésre, a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszere számára lehetővé kell tenni, hogy a kifizetést közvetlenül a más tagállamban található fióktelepek betéteseire teljesítse, feltéve, hogy az adminisztratív terhek és költségek alacsonyabbak, mint ha a kifizetést a fogadó tagállam betétbiztosítási rendszere teljesítené. E rugalmassági mechanizmusnak ki kell egészítenie a jelenlegi együttműködési mechanizmust, amely megköveteli a fogadó tagállam betétbiztosítási rendszerétől, hogy a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszere nevében teljesítsen kifizetést a fióktelepek betéteseire. Annak érdekében, hogy megőrizzük a betétesek bizalmát mind a fogadó tagállam, mind a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszere iránt, az EBH-nak iránymutatásokat kell kiadnia, hogy segítse a betétbiztosítási rendszereket az ilyen együttműködésben való részvételben, többek között oly módon, hogy az iránymutatásokban megadja azon körülmények és feltételek felsorolását, amelyek fennállása esetén a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszere úgy dönthet, hogy kifizetést teljesít a fogadó tagállamban található fióktelepek betéteseire.
- (41) A hitelintézetek csatlakozhatnak másik betétbiztosítási rendszerhez, vagy egyes tevékenységeiket átruházhatják, ami által egy másik betétbiztosítási rendszer hatálya alá kerülnek. A 2014/49/EU irányelv előírja, hogy az adott hitelintézet által a betétbiztosítási rendszerbeli tagság megváltozását vagy a tevékenység átkerülését megelőző 12 hónapban teljesített befizetéseket az átvitt biztosított betétek összegével arányos módon át kell vinni az eredeti betétbiztosítási rendszerből a másik betétbiztosítási rendszerbe. Annak biztosítása érdekében, hogy a befizetések fogadó betétbiztosítási rendszerbe történő átvitele ne függjön a számlázásra vagy a befizetés tényleges időpontjára vonatkozó eltérő nemzeti szabályoktól, az eredeti betétbiztosítási rendszernek az átadandó összeget a teljesített befizetések helyett az esedékes befizetések alapján kell kiszámítania.

- (42) Unió-szerte egyenlő védelmet kell biztosítani a betétesek számára, ami a harmadik országbeli betétesvédelemre vonatkozó egyenértékűség-értékelési rendszerrel nem garantálható teljes mértékben. Ezért a harmadik országban központi irodával rendelkező hitelintézetek Unióban működő fióktelepeinek csatlakozniuk kell azon tagállam betétbiztosítási rendszeréhez, amelyben betétgyűjtési tevékenységüket végzik. Ez a követelmény biztosítaná a 2013/36/EU és a 2014/59/EU irányelvvel való összhangot is, amelyek célja, hogy szilárdabb prudenciális és szanálási keretrendszert vezessenek be az Unióban banki szolgáltatásokat nyújtó harmadik országbeli csoportok számára. Ugyanakkor el kell kerülni a betétbiztosítási rendszerek harmadik országok gazdasági és pénzügyi kockázatainak való kitétséget. Ezért nem helyénvaló a védelmet kiterjeszteni az uniós hitelintézetek által harmadik országokban létesített fióktelepeknél elhelyezett betétekre, kivéve, ha a tagállamok úgy döntenek, hogy a betétvédelmet az említett fióktelepeknél elhelyezett betétekre is ki kell terjeszteni.
- (43) Az információk szabványosított és rendszeres közzététele növeli a betétbiztosítással kapcsolatos tudatosságot a betétesek körében. A közzétételi követelményeknek a technológiai fejlődéshez való hozzáigazítása érdekében e követelményeknek figyelembe kell venniük az új digitális kommunikációs csatornákat, amelyeken a hitelintézetek kapcsolatba lépnek a betétesekkel. A betéteseknek egyértelmű és egységes információkhoz kell jutniuk, hogy megismerjék a betétbiztosítást, ugyanakkor emiatt nem hárulhat túlzott adminisztratív teher a hitelintézetekre vagy a betétbiztosítási rendszerekre. Az EBH-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia ki, amelyekben meghatározza a betétesekkel közlendő betétes tájékoztató tartalmát és formátumát, valamint annak a tájékoztatásnak a mintáját, amelyet a betétbiztosítási rendszereknek, a kijelölt hatóságoknak, illetve a hitelintézeteknek meghatározott helyzetekben – ideértve a hitelintézetek egyesülését, a betétek befagyasztásának megállapítását vagy az ügyfélbetétek kifizetését – közölniük kell a betétesekkel.

- (44) A hitelintézetek egyesülése vagy a leányvállalat fiókteleppé, illetve a fióktelep leányvállalattá alakulása hatással lehet a betétesek védelmének alapvető jellemzőire. Annak érdekében, hogy ne érje hátrány a mindkét egyesülő hitelintézetben betéttel rendelkező betéteseket, akiknek a betétbiztosítási jogosultsága a betétbiztosítási rendszerben való tagság változása miatt csökkenne, minden betétet tájékoztatni kell ezekről a változásokról, és fel kell jogosítani arra, hogy pénzeszközeit a biztosítatlanul maradt betétösszeg erejéig büntetéstől mentesen kivonhassa, vagy átutalhassa egy másik hitelintézethez.
- (45) A pénzügyi stabilitás megőrzése, az átterjedés elkerülése és annak lehetővé tétele érdekében, hogy a betétesek adott esetben gyakorolhassák a betéteik követeléséhez való jogukat, a kijelölt hatóságoknak, a betétbiztosítási rendszereknek és az érintett hitelintézeteknek tájékoztatniuk kell a betéteseket a betétek befagyasztásáról.

- (46) Annak érdekében, hogy nőjön az átláthatóság a betétesek számára, valamint a betétbiztosítási rendszerek körében a megbízatásuk teljesítése során a pénzügyi stabilitás és a bizalom előmozdítása érdekében javítani kell a jelenlegi adatszolgáltatási követelményeket. Azon jelenlegi követelményekre építve, amelyek lehetővé teszik a betétbiztosítási rendszerek számára, hogy a kifizetésre való felkészüléshez minden szükséges információt bekérjenek tagintézményeiktől, a betétbiztosítási rendszerek számára lehetővé kell tenni, hogy bekérjék a határokon átnyúló együttműködés keretében történő kifizetés előkészítéséhez szükséges információkat is. A tagintézmények számára elő kell írni, hogy a betétbiztosítási rendszer kérésére nyújtsanak általános tájékoztatást a más tagállamokban – vagy adott esetben harmadik országokban is – folytatott jelentős, határokon átnyúló üzleti tevékenységekről. Hasonlóképpen, annak érdekében, hogy az EBH megfelelő terjedelmű információkat kapjon a betétbiztosítási rendszerek rendelkezésére álló pénzügyi eszközök alakulásáról és ezen eszközök igénybevételéről, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a betétbiztosítási rendszerek évente tájékoztassák az EBH-t a biztosított betétek és a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök összegéről, és értesítsék az EBH-t azokról a körülményekről, amelyek a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek kifizetések vagy egyéb intézkedések céljára történő igénybevételéhez vezettek. Végezetül pedig, tükrözendő a betétbiztosítási rendszerek banki válságkezelésben való szerepének megerősítését, amelynek célja, hogy szanálás során könnyebben igénybe lehessen venni a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeit, a szanálási hatóságoknak a betétbiztosítási rendszerek rendelkezésére kell bocsátaniuk a hitelintézetek szanálási terveinek összefoglalóját, hogy ezáltal az érintett betétbiztosítási rendszerek általánosságban jobban felkészülhessenek a pénzeszközök szükséges mértékig történő rendelkezésre bocsátására.
- (47) A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó technikai standardok várhatóan Uniószerre megkönnyítik a következő harmonizálást és a betétesek megfelelő védelmét. Hatékony és helyénvaló megoldás az EBH-t mint nagyon specializált szakértelemmel rendelkező szervet megbízni a Bizottság által elfogadandó azon szabályozás- és végrehajtás-technikai standardtervezetek kidolgozásával, amelyek nem igényelnek szakpolitikai döntéseket.

- (48) Amennyiben ezen irányelv előírja, a Bizottságnak az EUMSZ 290. cikke szerinti, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok formájában az 1093/2010/EU rendelettel összhangban az EBH által kidolgozott szabályozástechnikai standardtervezeteket kell elfogadnia. Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteknek meg kell határozniuk a pénzügyi intézmények ügyfeleinek az ügyfélbetétek kifizetése céljából történő azonosításával kapcsolatos technikai részleteket; azt, hogy a kifizetés milyen feltételekkel és milyen körülmények fennállása esetén történhet a számlatulajdonos részére és az egyes ügyfelek javára, illetve közvetlenül az ügyfél részére, valamint az annak elkerülésére szolgáló szabályokat, hogy ugyanazon kedvezményezett részére az adott kifizetési igény többszörösen teljesüljön. A szabályozástechnikai standardtervezeteknek emellett meg kell határozniuk a célszint szempontjából figyelembe vehető, rendelkezésre álló pénzügyi eszközök számításának módszertanát és a betétbiztosítási rendszerek feltöltésére vonatkozó eljárást is.
- (49) Amennyiben ezen irányelv előírja, a Bizottságnak az EUMSZ 291. cikke szerinti végrehajtási jogi aktusok formájában az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban az EBH által kidolgozott végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell elfogadnia. Az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteknek meg kell határozniuk a betétes tájékoztató tartalmát és formátumát, valamint a betétesekkel közlendő információk tartalmát és a tájékoztatásra vonatkozó eljárást. A végrehajtás-technikai standardtervezeteknek emellett meg kell határozniuk a hitelintézetek által a betétbiztosítási rendszerük, illetve a betétbiztosítási rendszerek és a kijelölt hatóságok által az EBH részére történő adatszolgáltatás során követendő eljárásokat, valamint az említett adatszolgáltatás teljesítéséhez használandó mintákat.

- (50) Annak érdekében, hogy az Unión kívüli központi irodával rendelkező hitelintézetek tagállamokban található azon fióktelepei, amelyek nem tagjai valamely, az Unióban letelepedett betétbiztosítási rendszernek, teljesíthessék egy uniós betétbiztosítási rendszerhez való csatlakozás követelményét, az említett fióktelepek számára elegendő időt kell biztosítani arra, hogy megtegyék az e követelménynek való megfeleléshez szükséges lépéseket.
- (51) A 2014/49/EU irányelv lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy betétbiztosítási rendszerként ismerjenek el egy intézményvédelmi rendszert, amennyiben az megfelel az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (7) bekezdésében meghatározott kritériumoknak és a 2014/49/EU irányelvnek. Ezen intézményvédelmi rendszerek sajátos üzleti modelljének – különösen a megbízatásuk középpontjában álló megelőző intézkedések relevanciájának – figyelembevétele érdekében helyénvaló lehetővé tenni a tagállamok számára, hogy hosszabb időszakot írjanak elő az intézményvédelmi rendszerek számára az új szabályokhoz való alkalmazkodásra. A hosszabb megfelelési időszak előírásának lehetősége révén figyelembevételre kerül a betétbiztosítási rendszerként elismert intézményvédelmi rendszerek számára ahhoz szükséges idő, hogy egy számviteli szempontból különálló számlán felhalmozzák az arra szolgáló pénzügyi eszközöket, hogy szükség esetén pénzügyi támogatást nyújtsanak belőlük valamely tag számára, különösen az adott tag likviditásának és fizetőképességének a biztosítása és ezáltal a csőd elkerülése érdekében.
- (52) Annak érdekében, hogy a betétbiztosítási rendszerek és a kijelölt hatóságok kiépíthessék a megelőző intézkedések alkalmazására vonatkozóan ezen irányelvben előírt új szabályok alkalmazásához szükséges működési kapacitást, helyénvaló rendelkezni az említett szabályok halasztott alkalmazásáról.

- (53) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen az unióbeli betétesek egységes védelmének biztosítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani azon kockázatok miatt, amelyeket az eltérő nemzeti megközelítések jelenthetnek az egységes piac integritására nézve, az Unió szintjén azonban a már megállapított szabályok módosításával e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (54) Az európai adatvédelmi biztossal az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹¹ 42. cikkének (1) bekezdésével összhangban konzultációra került sor, és a biztos 2023. június 12-én véleményt¹² nyilvánított.
- (55) A 2014/49/EU irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.,
ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

¹² HL C 255., 2023.7.20., 4. o.

1. cikk

A 2014/49/EU irányelv módosításai

A 2014/49/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ez az irányelv szabályokat és eljárásokat határoz meg a betétbiztosítási rendszerek létrehozásával és működésével, a betétekre vonatkozó kártalanítási fedezetbiztosítással és a betétek kifizetésével, valamint a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek a betétek kifizetésétől eltérő intézkedésekre történő felhasználására vonatkozó azon biztosítékokkal kapcsolatban, amelyek a betéteseknek a betéteikhez való hozzáférését hivatottak biztosítani.”;

b) a (2) bekezdés d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) az Unión kívül található központi irodával rendelkező, az e bekezdés a), b) vagy c) pontjában említett rendszerekhez csatlakozott hitelintézetek és az ilyen hitelintézetek csatlakozott fióktelepei.”

2. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a 3. pontban a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„3. »betét«: olyan, pénzeszközök valamely számlán hagyásából vagy a hitelintézetek által a rendes üzletmenetük során végrehajtott szokásos banki ügyletek nyomán kialakult átmeneti helyzetekből fakadó pozitív egyenleg, amelyet a hitelintézetnek a vonatkozó jogszabályi és szerződéses feltételekkel összhangban vissza kell fizetnie; idetartozik a lekötött betét és a takarékbetét is, az olyan pozitív egyenleg azonban nem, amelynek tekintetében:”;

ii. a 13. pontban a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„13. »fizetési ígervény«: valamely hitelintézet visszavonhatatlan, teljes mértékben fedezett kötelezettsége arra vonatkozóan, hogy egy, valamely betétbiztosítási rendszer befizetési felhívásában megjelölt pénzüsszeget kifizessen a betétbiztosítási rendszernek, amennyiben:”;

iii. a bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„19. »szanálási hatóság«: a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 18. pontjában meghatározott szanálási hatóság;

20. »ügyfélbetét«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 26. pontjában meghatározott pénzügyi intézménynek minősülő számlatulajdonosok által üzleti tevékenységük keretében ügyfeleik javára valamely hitelintézetnél letétbe helyezett pénzeszközök;
21. »állami támogatások uniós keretrendszere«: az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 107., 108. és 109. cikke által és az EUMSZ 108. cikkének (4) bekezdése vagy 109. cikke alapján megalkotott vagy elfogadott rendeletek és valamennyi uniós jogi aktus – többek között iránymutatások, közlemények és értesítések – által létrehozott keretrendszer;
22. »pénzmosás«: az (EU) 2024/1624 európai parlamenti és tanácsi rendelet* 2. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott pénzmosás;
23. »terrorizmusfinanszírozás«: az (EU) 2024/1624 rendelet 2. cikke (1) bekezdésének 2. pontjában meghatározott terrorizmusfinanszírozás.

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1624 rendelete (2024. május 31.) a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről (HL L, 2024/1624, 2024.6.19., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj>).”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Betétnek minősül Írország lakás-takarékpénztárainak minden olyan részjegye, amely nem minősül az 5. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti tőkének.”;

3. A 4. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy hitelintézet nem teljesíti a betétbiztosítási rendszer tagjaként rá háruló kötelezettségeket, a betétbiztosítási rendszer erről haladéktalanul értesítse a kijelölt hatóságot és az említett hitelintézet illetékes hatóságát. A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság az adott kijelölt hatósággal és adott esetben az adott betétbiztosítási rendszerrel együttműködve haladéktalanul megtegyen minden megfelelő intézkedést – beleértve szükség esetén a szankciók kiszabását is – annak biztosítása érdekében, hogy az érintett hitelintézet eleget tegyen a betétbiztosítási rendszer tagjaként rá háruló kötelezettségeknek.

Az első albekezdésben említett intézkedések alkalmazása céljából a tagállamok adott esetben biztosítják, hogy az illetékes hatóságok gyakorolhassák a 2013/36/EU irányelv VII. címe 1. fejezetének IV. szakaszában meghatározott felügyeleti hatáskört.

A tagállamok megállapítják az azon esetekben alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, ha a hitelintézetek megsértik a betétbiztosítási rendszer tagjaként rájuk háruló kötelezettségeket. Az ilyen szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy hitelintézet nem teljesíti a 10. cikkben és a 11. cikk (4) bekezdésében említett befizetéseket a betétbiztosítási rendszer által előírt határidőn belül, akkor az adott betétbiztosítási rendszer vagy adott esetben az érintett kijelölt hatóság a késedelem időtartamára a törvényes kamattal egyenlő mértékű kamatot számítson fel a tartozás összege után.”;

c) az (5) és a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszer tájékoztassa a kijelölt hatóságot és az érintett illetékes hatóságot, ha a (4) és (4a) bekezdésben említett intézkedések nyomán nem állt helyre a hitelintézetnek a betétbiztosítási rendszer tagjaként fennálló kötelezettségeinek való megfelelése. A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszer vagy adott esetben az érintett kijelölt hatóság értékelje, hogy az adott hitelintézet továbbra is teljesíti-e az adott betétbiztosítási rendszerben való tagság fenntartásának feltételeit, és tájékoztassa az érintett illetékes hatóságot az említett értékelés eredményéről.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az illetékes hatóság úgy határoz, hogy a 2013/36/EU irányelv 18. cikkével összhangban visszavon egy engedélyt, az az érintett hitelintézet betétbiztosítási rendszerbeli tagságának megszűnését eredményezze. A tagállamok biztosítják, hogy az adott hitelintézetnél a betétbiztosítási rendszerben való tagsága engedélyvisszavonás miatti megszűnésének napján tartott betéteket az említett betétbiztosítási rendszer továbbra is biztosítsa.”;

d) a (7) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben a betétbiztosítási rendszer működtetése magánjogi szervezet igazgatása alá tartozik, a kijelölt hatóságok végrehajtási hatáskörének ki kell terjednie az ezen irányelvnek az adott betétbiztosítási rendszer általi megsértésével kapcsolatos jogorvoslatra is, ideértve többek között a szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések kiszabására való jogosultságot.”;

e) a (8) bekezdést el kell hagyni;

f) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(13) Az EBH-nak ... [e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 36 hónappal]-ig iránymutatásokat kell kidolgoznia a (10) bekezdésben említett stressztesztek hatókörére, tartalmára és eljárásaira vonatkozóan.”

4. Az 5. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) az olyan ügyletekből származó betéteket, amelyekkel összefüggésben pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás büntettét állapították meg;”

ii. a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 26. pontjában meghatározott pénzügyi intézmények által saját nevükben és saját javukra elhelyezett betéteket;”

iii. az e) pontot el kell hagyni;

iv. az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„f) az olyan betéteket, amelyek tulajdonosát egyáltalán nem sikerült azonosítani az (EU) 2024/1624 rendelet 20. cikke alapján – feltéve hogy e betéteket befagyasztották –, kivéve ha a tulajdonos kifizetést kér, és sem a hitelintézet, sem a betétbiztosítási rendszer nem tudja bizonyítani, hogy az azonosítás hiányát a számlatulajdonos cselekménye vagy mulasztása okozta, és feltéve hogy a betétes személyazonosságát a kifizetés előtt ellenőrizték;”

v. a j) pont helyébe a következő szöveg lép:

„j) az 549/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet* A. mellékletének 2.114 és 2.115 pontjában meghatározott központi kormányzatok és tartományi kormányzatok betéteit, kivéve a központi kormányzat vagy tartományi kormányzat által ellenőrzött nonprofit intézmények betéteit;

* Az Európai Parlament és a Tanács 549/2013/EU rendelete (2013. május 21.) az Európai Unió-beli nemzeti és regionális számlák európai rendszeréről (HL L 174., 2013.6.26., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/549/oj>)”

vi. a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„l) a 2014/59/EU irányelv 45b. cikke (1a) bekezdésének a)–d) pontjában említett feltételeket teljesítő betéteket, ideértve az egy évnél rövidebb hátralévő futamidejű betéteket is.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az e cikk (1) bekezdésétől eltérve, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy az egyéni nyugdíjrendszerek és a kis- és középvállalkozások foglalkoztatói nyugdíjrendszerei által tartott betéteket a 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott kártalanítási összeghatárig a biztosított betétek körébe vonják.”;

5. A 6. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„Az (1) bekezdésben foglaltakon túlmenően a tagállamok biztosítják, hogy az alábbi betétek az összeg jóváírásának időpontjától vagy a betétek jogszerűen átruházhatóvá válásától számított hat hónapig legalább 500 000 EUR összeg erejéig biztosítva legyenek.”;

ii. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) természetes személy magán-lakóingatlanokkal kapcsolatos ingatlanügyleteiből származó betétek és ilyen ügyletek céljára szánt betétek, feltéve hogy az adott természetes személy ezen ügyleteket már megkötötte vagy rövid időn belül meg kívánja kötni, és feltéve hogy dokumentumokkal igazolni tudja, hogy ezen ügyletet még azt az időpontot megelőzően kötötte meg vagy szándékozott rövid időn belül megkötni, hogy az érintett közigazgatási hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának a) alpontjában említett megállapítást megtette, vagy az igazságügyi hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának b) alpontjában említett határozatot meghozta volna;”

iii. a bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Az első albekezdés a) pontjának alkalmazása tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy a betétek legfeljebb 2 500 000 EUR összeghatárig védelemben részesüljenek.

A tagállamok nemzeti jogukban meghatározzák, hogy az első albekezdés a) pontjának alkalmazásában mi értendő a »rövid időn belül« kifejezés alatt.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A tagállamok biztosítják, hogy a (2) bekezdésben meghatározott kártalanítási összeghatár kiegészítő jellegű legyen az (1) bekezdésben meghatározott kártalanítási összeghatárhoz képest.”;

c) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az (1) és a (2) bekezdésben említett összeget a Bizottság rendszeres időközönként – legalább ötévente – felülvizsgálja. A Bizottság adott esetben jogalkotási aktusra irányuló javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az (1) bekezdésben említett összeg kiigazítása céljából – figyelembe véve különösen a banki ágazatbeli fejleményeket, valamint az Unióban fennálló gazdasági és monetáris helyzetet –, továbbá a (2) bekezdésben említett összegek kiigazítása céljából, figyelembe véve az ingatlanáraknak a különböző tagállamokban való alakulását, valamint az arányosság és az egyenlő versenyfeltételek Unió-szerte történő biztosításának szükségességét.”

6. A 7. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Ha a számlatulajdonos nem jogosult a számlán elhelyezett összegek fölött kizárólagosan rendelkezni, a biztosítás a kizárólagos jogosultra vonatkozik, feltéve, hogy azt a személyt azonosították vagy azonosítható, mielőtt az érintett közigazgatási hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának a) alpontjában említett megállapítást megteszi, vagy az igazságügyi hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának b) alpontjában említett határozatot meghozza.

A 8c. cikk sérelme nélkül, a számlatulajdonos által a nemzeti jog szerinti, szakmai célú külön számlán egy kizárólagos jogosult nevében tartott pénzeszközök esetében, és amennyiben e pénzeszközök a nemzeti joggal összhangban az említett személy javára védve vannak a számlatulajdonos más hitelezőinek követeléseivel szemben, a betétbiztosítási rendszer a kizárólagos jogosultnak járó, biztosított összeg meghatározásakor nem veheti figyelembe az említett személy által ugyanazon hitelintézetnél elhelyezett egyéb betéteket, ha az említett személyt az adott hitelintézet azonosította.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a betétbiztosítási rendszerek a biztosított betéteket vagy a számlatulajdonosnak az egyes kizárólagos jogosultak javára, vagy pedig közvetlenül a kizárólagos jogosultnak fizethessék ki.”;

b) az (5) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a betéteseknek a hitelintézetek felé fennálló azon kötelezettségeit, amelyek azt a napot megelőzően váltak esedékessé, hogy az érintett közigazgatási hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának a) alpontjában foglalt megállapítást megteszi, vagy az igazságügyi hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának b) alpontjában foglalt határozatot meghozza, le kell vonni az adott betétes biztosítható betéteinek teljes összegéből annyiban, amennyiben ez a beszámítás a hitelintézet és a betétes között létrejött szerződés tekintetében irányadó jogszabályi vagy szerződéses rendelkezések értelmében lehetséges.”;

c) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszer kifizesse névértéken a tőkeösszeget, valamint a betétek addig a napig felhalmozódott kamatát, amelyen az érintett közigazgatási hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának a) alpontjában említett megállapítást megteszi, vagy az igazságügyi hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának b) alpontjában említett határozatot meghozza. A 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott kártalanítási összeghatár, illetve a 6. cikk (2) bekezdésében említett körülmények fennállása esetén az említett bekezdésben meghatározott kártalanítási összeghatár nem léphető túl.”

d) a (9) bekezdés utolsó mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„A fenti információkat szerepeltetni kell az ezen irányelv 16. cikkében említett, a betéteseknek szóló tájékoztatóban.”

7. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„7a. cikk

A betétbiztosíthatóság és a betétre való jogosultság bizonyításának terhe

A tagállamok biztosítják azt, hogy a 6. cikk (2) bekezdésében és a 7. cikk (3) bekezdésében említett esetekben a betétes vagy adott esetben a számlatulajdonos bizonyítsa, hogy az érintett betétek megfelelnek a 6. cikk (2) bekezdésében foglalt feltételeknek, vagy alternatívaképpen bizonyítsa, hogy a 7. cikk (3) bekezdésében említett körülmények fennállása esetén jogosult a betétekre.”

8. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A betétbiztosítási rendszereknek biztosítaniuk kell, hogy a kártalanítási összeg a lehető leghamarabb, de legkésőbb az attól a naptól számított hét munkanapon belül rendelkezésre álljon, amelyen az érintett közigazgatási hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának a) alpontja szerinti megállapítást megteszi, vagy az igazságügyi hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának b) alpontja szerinti határozatot meghozza.”;

b) a (2) bekezdést el kell hagyni;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1) bekezdéstől eltérve a tagállamok lehetővé teszik a betétbiztosítási rendszerek számára, hogy hosszabb kártalanítási időszakot alkalmazzanak a következő betétek tekintetében:

- a) a 6. cikk (2) bekezdésében említett, a 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott összeget meghaladó betétek; és
- b) a 7. cikk (3) bekezdésében és a 8b. cikkben említett betétek, amennyiben az e betétekre kizárólagosan jogosult személyt e betétek befagyasztásának időpontjában nem azonosították.

Az említett hosszabb időszak nem haladhatja meg az attól a naptól számított 20 munkanapot, amelyen az említett betétbiztosítási rendszerek megkapják a követelés vizsgálatához és a kártalanítási feltételek teljesülésének ellenőrzéséhez kért teljes tájékoztatást vagy dokumentációt.”;

d) a (4) bekezdést el kell hagyni;

e) az (5) bekezdés a következőképpen módosul:

- i. a b) pontot el kell hagyni;

- ii. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:
- „c) a (9) bekezdéstől eltérve, az elmúlt 24 hónapban nem került sor a betéttel kapcsolatos ügyletre, és ezért a számla alvó státuszban van, kivéve, ha a betétes egy ugyanazon hitelintézetnél vezetett másik, nem alvó számlán is rendelkezik elhelyezett betéttel; vagy”;
- iii. a d) pontot el kell hagyni;
- f) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:
- „(5a) A 9. cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül, a tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a betét az Unió által az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 29. cikke vagy az EUMSZ 215. cikke alapján elfogadott korlátozó intézkedések (a továbbiakban: uniós korlátozó intézkedések) hatálya alá tartozik, a betétbiztosítási rendszerek a szóban forgó intézkedések időtartamára felfüggeszék a kártalanítási összeg kifizetését.
- A tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézetek megjelöljék az uniós korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó betéteket, mégpedig oly módon, amely lehetővé teszi az e bekezdés első albekezdése szerinti célból történő azonnali azonosítást.”;
- g) a (8) bekezdést el kell hagyni;

h) a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) A tagállamok biztosítják, hogy ha az utolsó 24 hónapban nem történt tranzakció a betét vonatkozásában, a betétbiztosítási rendszer küszöbértéket állapíthasson meg a kártalanítás kifizetésével kapcsolatban nála felmerülő adminisztratív költségekkel összefüggésben. A betétbiztosítási rendszer nem kötelezhető arra, hogy az említett küszöbérték alatt magától törekedjen a betétesek kártalanítására. Mindazonáltal a tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszer az említett küszöbérték alatt az említett betétesek kérésére teljesítse a kártalanítást.”

9. Az irányelv a következő cikkekkkel egészül ki:

„8a. cikk

Kártalanítás a 10 000 EUR-t meghaladó betétek esetében

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a kifizetendő összeg meghaladja a 10 000 EUR-t, a betétbiztosítási rendszerek lehetőség szerint az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv* 4. cikkének 24. pontjában meghatározott átutalással vagy – amennyiben az ilyen átutalás nem lehetséges – a készpénzfizetéstől eltérő, a pénzeszközök nyomonkövethetőségét biztosító fizetési eszközzel kártalanítsák a betéteseket.

8b. cikk

Az ügyfélbetétek biztosítása

- (1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a betétbiztosítási rendszerek biztosítást nyújtsanak az ügyfélbetétekre, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:
 - a) az ilyen betéteket az 5. cikk (1) bekezdésével összhangban védelemre jogosult ügyfelek nevében és számláján helyezik el;
 - b) az ilyen betéteket elkülönített számlán helyezik el, összhangban az 5. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett szervezetek tevékenységeit szabályozó uniós jogban a védelemre vonatkozóan meghatározott követelményekkel;
 - c) az e bekezdés a) pontjában említett ügyfelek a nevükben számlát vezető pénzügyi intézmény által azonosításra kerülnek vagy azonosíthatók azt a napot megelőzően, amelyen az érintett közigazgatási hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának a) alpontjában említett megállapítást megteszi, vagy az igazságügyi hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának b) alpontjában említett határozatot meghozza.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a 6. cikk (1) bekezdésében említett kártalanítási összeghatár az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott feltételt teljesítő valamennyi ügyfélre vonatkozzon. A 7. cikk (1) bekezdésétől eltérve, az egyes ügyfelek részére kifizetendő összeg meghatározásakor a betétbiztosítási rendszer nem veheti figyelembe összevontan az adott ügyfél által ugyanazon hitelintézetnél elhelyezett betétek összegét.

- (3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a betétbiztosítási rendszerek a biztosított ügyfélbetéteket vagy a számlatulajdonosnak az egyes ügyfelek javára, vagy pedig közvetlenül az ügyfélnek fizessék ki.
- (4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők meghatározása céljából:
- a) a kifizetéshez kapcsolódó, a 8. cikk szerinti ügyfél-azonosítás technikai részletei;
 - b) azok a feltételek és körülmények, amelyek fennállása esetén a kártalanítás a számlatulajdonos részére az egyes ügyfelek javára, illetve közvetlenül az ügyfél részére teljesíthető;
 - c) az annak elkerülésére szolgáló szabályok, hogy ugyanazon kedvezményezett esetében többszöri kifizetési igény merüljön fel.

Az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása során az EBH figyelembe veszi a következőket:

- a) az 5. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett, különböző típusú pénzügyi intézmények üzleti modelljének sajátosságai;
- b) az 5. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett pénzügyi intézmények tevékenységeit szabályozó, alkalmazandó uniós jog egyedi követelményei az ügyfelek pénzeszközeinek kezelése tekintetében.

Az EBH az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napját 12 hónappal követő időpont]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt az irányelvet.

8c. cikk

A kártalanítás felfüggesztése pénzmosással vagy terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos aggályok esetén

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a kijelölt hatóság, miután az (EU) 2024/1640 európai parlamenti és tanácsi irányelv** 2. cikkének 1. pontja szerinti pénzügyi felügyeletől kézhez kapta az említett irányelv 64. cikkének (4) bekezdésében említett információkat, a kézhezvétel időpontjától számított 24 órán belül tájékoztassa a betétbiztosítási rendszert. A tagállamok biztosítják, hogy a kijelölt hatóság és a betétbiztosítási rendszer között megosztott információk azokra az információkra korlátozódjanak, amelyek feltétlenül szükségesek a betétbiztosítási rendszer ezen irányelv szerinti feladatainak és kötelezettségeinek ellátásához, és hogy az említett információcsere megfeleljen a 96/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben*** meghatározott követelményeknek.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszer a bíróság ítéletének meghozataláig felfüggeszse a kártalanítási összeg kifizetését, amennyiben a betétes vagy valamely, a betétes számláján tartott összegre jogosult személy ellen pénzmosásból vagy terrorizmusfinanszírozásból eredő vagy azzal kapcsolatos bűncselekmény miatt vádat emeltek. A tagállamok létrehozhatnak egy olyan eljárást, amely biztosítja, hogy ezeket az információkat időben közöljék a betétbiztosítási rendszerrel.

- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszer az (EU) 2024/1640 irányelv 24. cikkében meghatározott időtartammal azonos időtartamra felfüggeszse a kártalanítási összeg kifizetését, amennyiben a hitelintézet vagy a kijelölt hatóság arról tájékoztatja, hogy az említett cikkben említett pénzügyi információs egység felfüggesztett valamely, az érintett betétessel kapcsolatos ügyletet, számlát vagy üzleti kapcsolatot.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszert ne vonják felelősségre a (2) és a (3) bekezdéssel összhangban végrehajtott felfüggesztésekért.

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és a 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2366/oj>).

** Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1640 irányelve (2024. május 31.) a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzése érdekében a tagállamok által létrehozandó mechanizmusokról, az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról, és az (EU) 2015/849 irányelv módosításáról és hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2024/1640, 2024.6.19., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1640/oj>).

*** Az Európai Parlament és a Tanács 96/9/EK irányelve (1996. március 11.) az adatbázisok jogi védelméről (HL L 77., 1996.3.27., 20. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1996/9/oj>).”

10. A 9. cikk (2) és (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

- „(2) A nemzeti jogban biztosított egyéb jogaik sérelme nélkül a nemzeti keretek között kártalanítási kifizetéseket teljesítő betétbiztosítási rendszerek jogosultak arra, hogy az általuk a betétesek számára kifizetett összegek erejéig az említett betéteseket a felszámolási vagy reorganizációs eljárásban megillető jogok átszálljanak rájuk. A 2014/59/EU irányelv 37. cikke (3) bekezdésének a) vagy b) pontjában említett szanálási eszközökkel vagy az ezen irányelv 11. cikkének (5) bekezdésével összhangban hozott intézkedésekkel összefüggésben hozzájárulást nyújtó betétbiztosítási rendszerek a felszámolási eljárásban a hozzájárulásukkal megegyező összeg erejéig követeléssel élhetnek a fennmaradó hitelintézettel szemben. E követelésnek a kielégítési sorrendben azonos helyet kell elfoglalnia, mint a biztosított betéteknek a rendes fizetésképtelenségi eljárásokra irányadó nemzeti jogban a 2014/59/EU irányelv 108. cikkének (1) bekezdésével összhangban meghatározott helye.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy azok a betétesek, akiknek a betétek alapján járó kártalanítást a betétbiztosítási rendszer nem fizette ki vagy nem ismerte el a 8. cikk (1) és (3) bekezdésében meghatározott határidőkön belül, követelhessék a betétbiztosítási rendszertől a betéteik alapján járó kártalanítás kifizetését az azt a napot követő öt éven belül, amelyen az érintett közigazgatási hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának a) alpontjában említett megállapítást megteszi, vagy az igazságügyi hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának b) alpontjában említett határozatot meghozza.”

11. A 10. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok biztosítják, hogy 2024. július 3-ig a betétbiztosítási rendszerek rendelkezésre álló pénzügyi eszközeinek értéke elérje legalább a tagok biztosított betéteinek 0,8 %-ában megállapított célszintet.

Az első albekezdésben említett célszint kiszámításához referencia-időszakként a célszint elérésének időpontját megelőző december 31-e és az említett időpont közötti időszakot kell figyelembe venni.

Annak meghatározásakor, hogy a betétbiztosítási rendszer elérte-e az első albekezdésben említett célszintet, a tagállamok csak a betétbiztosítási rendszerbe a tagok által közvetlenül befizetett vagy tőlük beszedett, rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket veszik figyelembe, az igazgatási díjak és illetékek levonásával. Az említett, rendelkezésre álló pénzügyi eszközök magukban foglalják a tagok által a betétbiztosítási rendszerbe befizetett pénzeszközökből származó befektetési jövedelmet, valamint a betétbiztosítási rendszer által a beavatkozásaiból eredő követeléseinek alapján visszaszerzett pénzeszközöket, de nem foglalják magukban a jogosult betétesek által a kártalanítási eljárások során nem követelt kifizetéseket, valamint a betétbiztosítási rendszer által teljesítendő adóssághökötelezettségeket. A valamely másik betétbiztosítási rendszerrel szemben fennálló, a 12. cikk szerinti hitelkövetelést vagy a 12a. cikk alapján, más módon rendelkezésre bocsátott fennálló hitelkövetelést vagy eszközt be kell számítani az említett célszintbe, és az nem számítható be máshová.

Amennyiben a finanszírozási kapacitás elmarad a célszinttől, a betétbiztosítási rendszerbe történő befizetést legalább addig kell folytatni, amíg újra el nem érik a célszintet.

Amennyiben az e bekezdés első albekezdésében említett célszintet első alkalommal érték el, és a biztosított betétek összegének növekedését vagy a betétbiztosítási rendszer pénzeszközeiből a 8. cikkel, illetve a 11. cikk (2), (3) vagy (5) bekezdésével összhangban történő kifizetést követően a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök értéke a célszint kevesebb mint kétharmadára csökkent, a betétbiztosítási rendszernek a rendszeres befizetést olyan szinten kell meghatároznia, amely lehetővé teszi a célszintnek egy legfeljebb hatéves időtartamon belüli elérését.

Amennyiben az első albekezdésben említett célszintet első alkalommal érték el, és a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök értéke a célszint kevesebb mint egyharmadával csökkent, a betétbiztosítási rendszernek a rendszeres befizetést olyan szinten kell meghatároznia, amely lehetővé teszi a célszint két éven belüli elérését. A betétbiztosítási rendszer ezt az időszakot további egy évvel meghosszabbíthatja annak biztosítása céljából, hogy a beszedendő összeg elérje a befizetések beszedési költségeivel arányos mértéket.

A rendszeres befizetés megállapításakor megfelelőképpen figyelembe kell venni az üzleti ciklus szakaszát, valamint azt, hogy a prociklikus befizetések milyen hatással lehetnek az éves befizetések összegének az e cikk keretében történő meghatározására.

Abban az esetben, ha a betétbiztosítási rendszerek a biztosított betétek összegének 0,8 %-át meghaladó kumulált kifizetéseket teljesítettek, a tagállamok legfeljebb négy évvel meghosszabbíthatják az első albekezdésben említett kezdeti időszakot.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Azok a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök, amelyeket a betétbiztosítási rendszer a (2) bekezdésben említett célszint eléréséhez figyelembe vesz, olyan fizetési ígervényeket is magukban foglalhatnak, amelyeket két munkanapon belül kell kifizetni a betétbiztosítási rendszer kérésére. Az ilyen fizetési ígervények teljes részaránya nem haladhatja meg a (2) bekezdésnek megfelelően előteremtett, rendelkezésre álló pénzügyi eszközök összértékének 30 %-át.

Az EBH iránymutatásokat bocsát ki a fizetési ígervényekről, amelyekben meghatározza ezen ígervények elfogadhatóságának feltételeit.”;

c) a (4) bekezdést el kell hagyni;

d) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek, a kijelölt hatóságok vagy az illetékes hatóságok meghatározzák a betétbiztosítási rendszerek rendelkezésre álló pénzügyi eszközeire vonatkozó befektetési stratégiát, és hogy ez a befektetési stratégia megfeleljen a diverzifikáció és az alacsony kockázatú eszközökbe történő befektetés elvének. A betétbiztosítási rendszerek származtatott ügyleteket kizárólag kockázatkezelés céljából használhatnak, ideértve a piaci kockázat és a likviditási kockázat kezelését is.”;

e) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(7a) Amennyiben a betétbiztosítási rendszerek számára megengedett a rendelkezésre álló pénzügyi eszközeik egészének vagy egy részének a nemzeti központi bankjuknál vagy nemzeti kincstáruknál való elhelyezése, a tagállamok biztosítják, hogy ezek a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök számviteli célból el legyenek különítve az egyéb pénzeszközöktől, és a 11. és a 12. cikkel, valamint a 14. cikk (3) bekezdésével összhangban, felhasználás céljából könnyen hozzáférhetők legyenek az említett betétbiztosítási rendszerek számára.”;

f) a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek olyan, megfelelő alternatív finanszírozási megoldásokkal rendelkezzenek, amelyek lehetővé teszik számukra a rövid távú finanszírozáshoz jutást a velük szembeni követelések teljesítéséhez. A közpénzekből finanszírozott alternatív finanszírozási megoldások kizárólag végső megoldásként, a 8. cikk (1) bekezdése szerinti kártalanításra és a 11. cikk (2) bekezdésében említett intézkedésekre használhatók fel, és azokat hitelek vagy garanciák formájában kell nyújtani. Közpénzekből finanszírozott alternatív finanszírozási megoldások csak azzal a feltétellel nyújthatók, hogy a betétbiztosítási rendszer jogi kötelezettséget vállal arra, hogy hat éven belül visszafizeti a közpénzekből finanszírozott vagy garantált alternatív finanszírozási megoldások keretében kapott összeget a megállapodás szerinti kamatokkal és díjakkal együtt.

Rendkívüli körülmények fennállása esetén, amennyiben a visszafizetési időszak alatt felmerülő kifizetések és megtérülések fényében az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a visszafizetés túlterhelheti a többi tagintézmény finanszírozási kapacitását, a visszafizetési időszak egy alkalommal, legfeljebb három évvel meghosszabbítható.”;

- g) a (10) bekezdést el kell hagyni;
- h) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(11) A 11. cikk (1), (2), (3) és (5) bekezdésében említett intézkedésekkel összefüggésben a tagállamok lehetővé tehetik a betétbiztosítási rendszerek számára azt, hogy a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök felhasználása és a 10. cikk (8) bekezdésében említett rendkívüli befizetések beszedése előtt felhasználják a 10. cikk (9) bekezdésében említett alternatív finanszírozási megoldásokból származó, nem közpénzből finanszírozott vagy garantált pénzeszközöket.

(12) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők meghatározása céljából:

- a) a (2) bekezdésben említett célszint szempontjából figyelembe vehető, rendelkezésre álló pénzügyi eszközök kiszámításának módszertana, beleértve a betétbiztosítási rendszerek rendelkezésre álló pénzügyi eszközeinek elhatárolását, valamint a befizetésből származó, rendelkezésre álló pénzügyi eszközök kategóriáinak meghatározását is;
- b) a (2) bekezdésben említett célszint azt követő elérésére irányuló folyamat részletei, hogy a betétbiztosítási rendszer a 11. cikkel összhangban igénybe vette a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket, vagy hogy a biztosított betétek összege megnövekedett.

Az EBH az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napját 24 hónappal követő időpont]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy ezen irányelvet az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse.

- (13) ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napját 24 hónappal követő időpont]-ig az EBH iránymutatásokat dolgoz ki annak érdekében, hogy segítse a betétbiztosítási rendszereket a rendelkezésre álló pénzügyi eszközeik diverzifikálásában, valamint arról, hogy a betétbiztosítási rendszerek a rendelkezésükre álló pénzügyi eszközökre vonatkozóan hogyan fektethetnek be alacsony kockázatú eszközökbe.”

12. A 11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

A pénzeszközök felhasználása

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek a 10. cikkben említett, rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket elsősorban a betétesek 8. cikkel összhangban történő kártalanításának biztosítására használják fel.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket a 2014/59/EU irányelv 109. cikkével összhangban a hitelintézetek szanálásának finanszírozására használják fel.

- (3) A tagállamok engedélyezhetik, hogy a betétbiztosítási rendszerek a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket megelőző intézkedésekre használják fel, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:
- a) a szanálási hatóság nem hozott a 2014/59/EU irányelv 82. cikkének (2) bekezdésében említett határozatot;
 - b) a 11a. és a 11b. cikkben meghatározott összes feltétel teljesül.
- (4) Amennyiben a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket a 11a. cikkben említett megelőző intézkedésekre fordították, a csatlakozott hitelintézetek kötelesek haladéktalanul – szükség szerint rendkívüli befizetések formájában – a betétbiztosítási rendszer rendelkezésére bocsátani az ilyen intézkedésekhez szükséges eszközöket, ha a következő feltételek bármelyike teljesül:
- a) felmerül a betétesek kártalanításának vagy a szanálás költségeihez történő hozzájárulás szükségessége, és a betétbiztosítási rendszer rendelkezésre álló pénzügyi eszközeinek értéke nem éri el a célszint kétharmadát;
 - b) a betétbiztosítási rendszer rendelkezésre álló pénzügyi eszközeinek értéke a célszint 25 %-a alá csökken.
- (5) Amennyiben egy hitelintézetet a 2014/59/EU irányelv 32b. cikkének megfelelően felszámolnak a piacról való kilépése vagy banki tevékenységének a megszüntetése céljából, a tagállamok engedélyezhetik a betétbiztosítási rendszerek számára, hogy a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket olyan alternatív intézkedésekre használják fel, amelyek célja a betétesek betéteikhez való hozzáféréseinek fenntartása – beleértve az eszközök és kötelezettségek átruházását és a betétállomány-átruházást is –, feltéve, hogy az ezen irányelv 11d. cikkében meghatározott feltételek mindegyike teljesül.

- (6) A Bizottság ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napját négy évvel követő időpont]-ig, az EBH-val folytatott konzultációt követően jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli a (3) és az (5) bekezdésben említett intézkedésekkel kapcsolatos rendelkezések végrehajtását és hatását, beleértve a következőket:
- a) az említett intézkedések átültetésével és végrehajtásával kapcsolatos aktuális helyzetnek, valamint minden olyan jogi vagy gyakorlati akadálnak az értékelése, amely miatt a tagállamok nem tudták a betétbiztosítási rendszereik számára lehetővé tenni ezen intézkedések finanszírozását;
 - b) az említett intézkedések hatékonyságának, valamint annak értékelése, hogy azok milyen mértékben járultak hozzá ezen irányelv célkitűzéseinek megvalósításához;
 - c) annak elemzése, hogy helyénvaló-e az említett intézkedéseket az összes tagállamban hozzáférhetővé tenni a betétbiztosítási rendszerek számára.

A jelentést adott esetben jogalkotási javaslatnak kell kísérmie.”

13. Az irányelv a következő cikkekkel egészül ki:

„11a. cikk

Megelőző intézkedések

- (1) Amennyiben a tagállamok engedélyezik a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek a 11. cikk (3) bekezdésében említett, megelőző intézkedésekre történő felhasználását, biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket abban az esetben használják fel ilyen megelőző intézkedésekre, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:
- a) a hitelintézetnek az ilyen megelőző intézkedések finanszírozására irányuló kérelmét egy, a 11b. cikk (1) bekezdésében említett intézkedéseket meghatározó feljegyzés kíséri;
 - b) a hitelintézet konzultált az illetékes hatósággal a 11b. cikk (1) bekezdésében említett feljegyzésben meghatározott intézkedésekről, és figyelembe vette az illetékes hatóság említett intézkedésekre vonatkozó észrevételeit;
 - c) a megelőző intézkedéseknek a betétbiztosítási rendszer általi alkalmazása a támogatott hitelintézet számára megszabott feltételekhez van kötve, amelyeknek magukban kell foglalniuk legalább a hitelintézettel kapcsolatos kockázatok megerősített nyomon követését – amelyhez az e nyomon követést megkönnyítő irányítási intézkedéseknek kell párosulniuk –, a betétbiztosítási rendszer szélesebb körű ellenőrzési jogosultságát, valamint az illetékes hatóságok részére történő gyakoribb jelentéstételt;
 - d) a megelőző intézkedések betétbiztosítási rendszer általi alkalmazásának feltétele, hogy a hitelintézet kötelezettséget vállaljon a biztosított betétekhez való tényleges hozzáférés biztosítására;

- e) a csatlakozott hitelintézetek a 11. cikk (4) bekezdésével összhangban teljesíteni tudják a rendkívüli befizetéseket;
 - f) a hitelintézet teljesíti az ezen irányelv szerinti kötelezettségeit, és az ezen irányelv 11b. cikkének (6) bekezdésében, illetve a 2014/59/EU irányelv 32c. cikke (2) bekezdésének b) pontjában említett visszafizetési ütemterv vagy exitstratégia bármely korábbi megelőző intézkedés vagy rendkívüli állami pénzügyi támogatás tekintetében teljesült.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek olyan nyomonkövetési rendszerekkel és döntéshozatali eljárásokkal rendelkezzenek, amelyek megfelelőek a megelőző intézkedések megválasztása és végrehajtása, valamint a kapcsolódó kockázatok nyomon követése szempontjából.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek csak akkor hajthassanak végre megelőző intézkedéseket, ha a kijelölt hatóság megerősítette, hogy az (1) bekezdésben meghatározott összes feltétel teljesült. A kijelölt hatóságnak értesítenie kell az illetékes hatóságot és a szanálási hatóságot.
- (4) Az EBH iránymutatásokat dolgoz ki, amelyben meghatározza a következőket:
- a) az (1) bekezdés c) pontjában említett feltételek;
 - b) a betétbiztosítási rendszerek által a (2) bekezdéssel összhangban alkalmazandó nyomonkövetési rendszerek és döntéshozatali eljárások, figyelembe véve az 1. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett intézményvédelmi rendszerek gyakorlatait;

- c) a 11b. cikkben foglalt követelmények figyelembevételével a szanalási hatóságok, a kijelölt hatóságok és az illetékes hatóságok közötti, e cikk (1) és (3) bekezdése szerinti együttműködés részletes szabályai.

11b. cikk

A megelőző intézkedésekre vonatkozó követelmények

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy azok a hitelintézetek, amelyek megelőző intézkedéseknek a 11. cikk (3) bekezdése szerinti finanszírozását kérik a betétbiztosítási rendszertől, feljegyzést nyújtsanak be az illetékes hatóságnak azokról az intézkedésekről, amelyek végrehajtására az említett hitelintézetek kötelezettséget vállalnak a 2013/36/EU irányelvvel és az 575/2013/EU rendelettel összhangban meghatározott, alkalmazandó felügyeleti követelményeknek való megfelelés biztosítására.
- (2) Az (1) bekezdésben említett feljegyzésben meg kell határozni a hitelintézet pénzügyi stabilitása romlása kockázatának csökkentésére, valamint tőke- és likviditási pozícióinak megerősítésére irányuló intézkedéseket.
- (3) Amennyiben a betétbiztosítási rendszer pénzügyi eszközeit ezen irányelv 11. cikkének (3) bekezdése szerinti megelőző intézkedésekre használják fel, e felhasználást a hitelintézet pénzügyi helyzetében bekövetkezett változásnak kell tekinteni, és a 2014/59/EU irányelv 5. cikkének (2) bekezdésével összhangban frissíteni kell a helyreállítási tervet.

- (4) A tagállamok biztosítják, hogy tőketámogatási intézkedések – többek között feltőkésítések, eszközök értékvesztésére vonatkozó intézkedések és eszközgaranciák – esetén a betétbiztosítási rendszer rendelkezésre álló pénzügyi eszközei csak a következő elemek alapján becsült aktuális tőkehiányt fedezzék:
- a) az uniós vagy nemzeti stresszteszt, eszközminőség-vizsgálat vagy azzal egyenértékű vizsgálat során, vagy a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési folyamat, helyszíni ellenőrzések vagy ügyvivő vagyonfelügyelet során, illetve független értékbecslő által azonosított tőkehiány;
 - b) a reorganizációs terv benyújtásától számított hat hónapon belül végrehajtandó tőkebevonási intézkedések;
 - c) a pénzeszközök kiáramlását megakadályozó biztosítékok, beleértve a (7) bekezdésben említett intézkedéseket is.

Az első albekezdés a)–c) pontjaiban említett elemeket bele kell foglalni az (1) bekezdésben említett feljegyzésbe.

A betétbiztosítási rendszer által nyújtandó tőketámogatás összegének megállapításakor a betétbiztosítási rendszer figyelembe veheti a tőkemegfelelés előretekintő értékelését is, beleértve a 2013/36/EU irányelv 142. cikkében említett tőkefenntartási tervet is.

A betétbiztosítási rendszernek értesítenie kell az illetékes hatóságot a nyújtandó tőketámogatás összegéről.

- (5) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek a támogatott hitelintézetben lévő részvényeiket vagy egyéb tőkeinstrumentumaikat átadják, amint azt a kereskedelmi és pénzügyi körülmények lehetővé teszik.
- (6) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett feljegyzés meghatározzon egy, a megelőző intézkedésekből való kilépésre vonatkozó stratégiát (a továbbiakban: exitstratégia), amelynek egyértelműen meghatározott ütemtervet kell magában foglalnia arra vonatkozóan, hogy a hitelintézet miként fogja visszafizetni a megelőző intézkedések részeként kapott, visszafizetendő pénzeszközöket, továbbá miként fog az (5) bekezdéssel összhangban elidegenítésre kerülni az érintett betétbiztosítási rendszernek a hitelintézet tőkéjében való részesedése. Ezek az információk nem tehetők közzé mindaddig, amíg a hitelintézet ki nem lép a megelőző intézkedésekből, vagy amíg le nem zárult a 11c. cikk (3) bekezdésében említett értékelés, figyelembe véve ugyanakkor az 596/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet* 17. cikkében említett azon közzétételi kötelezettségeket, amelyek teljesítése nem késleltethető.
- (7) A tagállamok biztosítják, hogy a támogatott hitelintézet ne fizessen osztalékot, ne finanszírozzon részvény-visszavásárlást, illetve ne fizessen változó javadalmazást, és hogy a támogatott hitelintézet ne vállaljon visszavonhatatlan kötelezettséget osztalékfizetésre, részvény-visszavásárlásra vagy változó javadalmazásra. Az illetékes hatóság kivételesen engedélyezheti az osztalékfizetést, amennyiben a hitelintézet az illetékes hatóság számára kielégítő módon igazolja, hogy jogilag köteles ilyen osztalékot fizetni. A tagállamok biztosítják, hogy az e bekezdésben meghatározott tilalmak mindaddig érvényben maradjanak, amíg a hitelintézet ki nem lép a megelőző intézkedésekből.

- (8) A tagállamok biztosítják, hogy a támogatott hitelintézet a kezdeti pénzügyi támogatás nyújtásától számított hat hónapon belül reorganizációs tervet nyújtson be az illetékes hatósághoz. A megelőző intézkedések meghozatalát követően az illetékes hatóság ezt az időszakot legfeljebb nyolc hónapra meghosszabbíthatja. Amennyiben az illetékes hatóság nincs meggyőződve arról, hogy a reorganizációs terv hiteles vagy megvalósítható, fel kell függeszteni a pénzeszközöknek a betétbiztosítási rendszer által az érintett hitelintézet részére történő további rendelkezésre bocsátását.
- (9) A tagállamok biztosítják, hogy a (8) bekezdésben említett reorganizációs tervben előirányzott intézkedések összeegyeztethetők legyenek a hitelintézetnek a Bizottság által az állami támogatások uniós keretrendszere alapján esetlegesen megkövetelt szerkezetátalakítási tervével.
- (10) Az illetékes hatóságnak a szanálási hatóság rendelkezésére kell bocsátania a (8) bekezdésben említett reorganizációs tervet. A szanálási hatóság megvizsgálhatja a reorganizációs tervet annak megállapítása céljából, hogy az tartalmaz-e olyan intézkedéseket, amelyek kedvezőtlenül befolyásolhatják a hitelintézet szanálhatóságát, és ajánlásokat tehet az illetékes hatóságnak ez ügyben. A szanálási hatóságnak az illetékes hatóság által meghatározott határidőn belül közölnie kell az értékelését és ajánlásait.

11c. cikk

Korrekcións terv

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy hitelintézet nem teljesíti a 11b. cikk (1) bekezdésében említett feljegyzésben vagy a 11b. cikk (8) bekezdésében említett reorganizációs tervben meghatározott kötelezettségeket, vagy a lejáratkor nem fizeti vissza a 11. cikk (3) bekezdésében említett megelőző intézkedések keretében a betétbiztosítási rendszer által hozzájárulásként nyújtott összeget vagy nem felel meg a 11b. cikk (6) bekezdése szerinti exitstratégiának, a betétbiztosítási rendszer erről haladéktalanul tájékoztassa az illetékes hatóságot.
- (2) Az (1) bekezdésben említett körülmények fennállása esetén a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság felszólítsa a hitelintézetet arra, hogy nyújtson be olyan egyszeri korrekcións tervet a kijelölt hatósághoz és a betétbiztosítási rendszerhez, amelyben ismerteti, hogy milyen lépéseket fog tenni a felügyeleti követelményeknek való megfelelés biztosítása, a hosszú távú életképességének biztosítása és a betétbiztosítási rendszer által a megelőző intézkedésekhez nyújtott, visszafizetendő összeg visszafizetése érdekében, valamint meghatározza a kapcsolódó időkeretet. A kijelölt hatóságnak és a betétbiztosítási rendszernek konzultálnia kell az illetékes hatósággal a korrekcións tervben előirányzott intézkedésekről.

- (3) Amennyiben az illetékes hatóság nincs meggyőződve arról, hogy a korrekciós terv hiteles vagy megvalósítható, vagy ha a hitelintézet nem felel meg a korrekciós tervnek, az illetékes hatóságnak tájékoztatnia kell a betétbiztosítási rendszert és a szanálási hatóságot az értékeléséről. Ebben az esetben a betétbiztosítási rendszer nem hozhat további megelőző intézkedéseket az adott hitelintézet számára, és az érintett hatóságoknak a 2014/59/EU irányelv 32. cikkével összhangban értékelniük kell, hogy a hitelintézet fizetéseképtelen-e, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik-e.
- (4) Az EBH ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napját 36 hónappal követő időpont]-ig iránymutatásokat ad ki, amelyekben meghatározza a 11b. cikk (4)–(8) bekezdésében említett megelőző intézkedéseket kísérő reorganizációs tervben, valamint az e cikk (1) bekezdésében említett korrekciós tervben feltüntetendő elemeket.

11d. cikk

Az alternatív intézkedésekre vonatkozó feltételek

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a betétbiztosítási rendszer rendelkezésre álló pénzügyi eszközeit a 11. cikk (5) bekezdésében említett alternatív intézkedésekre használják fel, a betétbiztosítási rendszer – az érintett hitelintézet biztosított betéteinek és eszközeinek átruházásához szükséges összegén túlmenően – a nem biztosított betéteknek és egyéb rendes, biztosíték nélküli kötelezettségeknek egy átvevő félre történő, az átvevő fél tőkesemlegességének biztosítását célzó átruházásának finanszírozásához szükséges összegű hozzájárulást is nyújthasson, feltéve, hogy az érintett nemzeti hatóság értékelése szerint:
- a) a nem biztosított betétek vagy a rendes, biztosíték nélküli kötelezettségek átruházása feltétlenül szükségesnek és arányosnak minősül az átterjedés elkerülése szempontjából, különösen a természetes személyek, valamint a mikro-, kis- és középvállalkozások által tartott biztosítható betétek tekintetében;
 - b) a nem biztosított betétek és a rendes, biztosíték nélküli kötelezettségek átruházása maximalizálná az értékesítéskor vagy egy új vevőre való átruházáskor fennálló értéket, korlátozva ezáltal a gazdaságiérték-vesztést, és csökkentve a hitelezők potenciális veszteségeit; vagy

- c) a bizalom fenntartása érdekében meg kell őrizni az ügyfelekkel való teljes kapcsolatot.

A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek ne finanszírozzák a rendes fizetéseképtelenségi eljárásra irányadó nemzeti jogszabályaikban a rendes, biztosíték nélküli kötelezettségek alatti besorolású szavatolótőke és kötelezettségek átruházását.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy betétbiztosítási rendszer eszközök és kötelezettségek átruházását finanszírozza, beleértve a 11. cikk (5) bekezdésében említett betétállomány-átruházást is, az érintett hitelintézet vagy az érintett nemzeti hatóság értékesítse az említett hitelintézet által átruházni kívánt eszközöket, jogokat és kötelezettségeket, vagy intézkedjen azok értékesítéséről. Az állami támogatások uniós keretrendszerének sérelme nélkül, ezen értékesítés során:
 - a) nyílt és átlátható módon kell eljárni, és az átruházandó eszközök, jogok és kötelezettségek nem mutathatók be megtévesztő módon;
 - b) nem részesíthetők előnyben bizonyos potenciális vevők és nem alkalmazható megkülönböztetés a potenciális vevők között, továbbá semmilyen előny nem biztosítható az egyes potenciális vevők számára;
 - c) biztosítani kell az összeférhetlenséget;
 - d) szem előtt kell tartani a gyors megoldás szükségességét, figyelembe véve a 3. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának a) alpontjában említett megállapítás tekintetében rögzített határidőt; valamint

- e) amennyire lehetséges, törekedni kell az érintett eszközök, jogok és kötelezettségek eladási árának maximalizálására.

11e. cikk

A legkisebb költség kritériumának vizsgálata

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeit az ezen irányelv 11. cikkének (2), (3) vagy (5) bekezdésében említett bármely intézkedésre használják fel, az adott betétbiztosítási rendszer általi beavatkozás összege ne haladja meg az alábbi összegek közül az alacsonyabbat:

- a) a hitelintézetnél elhelyezett biztosított betétek összege; vagy
- b) az érintett intézkedésre vonatkozó azon alkalmazási feltételekből eredő összeg, amelyeket a 2014/59/EU irányelv 109. cikke, illetve ezen irányelv 11. cikkének (3) vagy (5) bekezdése határoz meg.

* Az Európai Parlament és a Tanács 596/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a piaci visszaélésekről (piaci visszaélésekről szóló rendelet), valamint a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2003/124/EK, a 2003/125/EK és a 2004/72/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 173., 2014.6.12., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/596/oj>).”

14. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„12a. cikk

A betétbiztosítási rendszerként elismert intézményvédelmi rendszerek rendelkezésre álló pénzügyi eszközeinek az 575/2013/EU rendelet 113. cikke (7) bekezdésének b) pontja szerinti felhasználása

- (1) A tagállamok engedélyezhetik az 1. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett intézményvédelmi rendszerek számára, hogy a 10. cikk (1) bekezdésében említett, rendelkezésre álló pénzügyi eszközeiket az 575/2013/EU rendelet 113. cikke (7) bekezdésének b) pontjában említettek szerint az adott intézményvédelmi rendszerbe tartozó bármely más alapnak kölcsönadják vagy más módon rendelkezésre bocsássák, feltéve, hogy teljesülnek a következő feltételek:
- a) az említett, kölcsönadott vagy más módon rendelkezésre bocsátott pénzügyi eszközökre szükség van ahhoz, hogy valamely csatlakozott intézmény csődjének elkerülése érdekében biztosítva legyen a likviditás és a fizetőképesség;
 - b) nincs azonnali szükség arra, hogy a betétbiztosítási rendszer a 10. cikk (1) bekezdésében említett, rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket a tagintézetei betéteseinek kártalanítására vagy a tagintézetei szanálás költségeihez történő hozzájárulásra használja fel;
 - c) a teljes összeg nem haladja meg a betétbiztosítási rendszer célszintjének 75 %-át;
 - d) a kölcsönadott vagy más módon rendelkezésre bocsátott pénzügyi eszközöket hat éven belül vissza kell fizetni.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy, az 1. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett intézményvédelmi rendszer az e cikk (1) bekezdésével összhangban pénzügyi eszközöket adott kölcsön vagy bocsátott más módon rendelkezésre, és felmerül a tagintézetek betéteseinek kártalanításának vagy egy szanalás költségeihez történő hozzájárulás szükségessége, ezeket az eszközöket kérésre egy, a 8. cikk (1) bekezdésében említett időszakot meg nem haladó határidőn belül visszafizessék.”

15. A 14. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek védelmet nyújtsanak a következők számára:

- a) a csatlakozott hitelintézetek más tagállamokban létesített fióktelepeinek betéteseinek; és
- b) a 2013/36/EU irányelv V. címének 3. fejezetében említett szolgáltatásnyújtási szabadságot gyakorló csatlakozott hitelintézetek betéteseinek, amennyiben e betétesek más tagállamban veszik igénybe ezeket a szolgáltatásokat.”;

b) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdéstől eltérve, a tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszerének lehetősége legyen a valamely más tagállamban található fióktelepek betéteseinek közvetlen kártalanítására, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

- i. a kártalanítás adminisztratív terhe és költsége kisebb, mint a fogadó tagállam betétbiztosítási rendszere általi kártalanítás esetén;
- ii. a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszere biztosítja, hogy a betétesek ne kerüljenek rosszabb helyzetbe annál a helyzetnél, amelybe az első albekezdés szerinti kártalanítás esetén kerültek volna;
- iii. a kártalanítás ugyanabban a pénznemben történik, mint ha a kártalanításra az első albekezdéssel összhangban került volna sor.”;

c) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(2a) A tagállamok biztosítják, hogy a fogadó tagállam betétbiztosítási rendszere – a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszerével kötött megállapodás függvényében – kapcsolattartó pontként működhessen a 2013/36/EU irányelv V. címének 3. fejezetében említett szolgáltatásnyújtási szabadságot gyakorló hitelintézetek betéteseinek számára, és a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszere részéről ellentételezésben részesüljön a felmerült költségeikért.

- (2b) A (2) bekezdés szerinti esetek tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszere és az érintett fogadó tagállam betétbiztosítási rendszere megállapodjon a kifizetési feltételekről, többek között az esetlegesen felmerült költségek megtérítéséről, a betétesek rendelkezésére álló kapcsolattartó pontról, az ütemezésről és a fizetési módról.
- (2c) A (2) és a (2a) bekezdés szerinti esetekben a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszerének tájékoztatnia kell a fogadó tagállam betétbiztosítási rendszerét a következőkről:
- a) a csatlakozott hitelintézetei által az adott fogadó tagállamban létesített fióktelepek betéteseinek száma, az e fióktelepekben elhelyezett biztosított betétek összege, valamint mindezek bármely releváns változása;
 - b) a 2013/36/EU irányelv V. címének 3. fejezetében említett szolgáltatásnyújtási szabadságot gyakorló csatlakozott hitelintézetei betéteseinek száma, amennyiben ezek a betétesek az adott fogadó tagállamban veszik igénybe ezeket a szolgáltatásokat, az említett betétesek biztosított betéteinek teljes összege, valamint mindezek bármely releváns változása.”;

d) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok biztosítják, hogy ha egy hitelintézet valamely betétbiztosítási rendszerben való tagsága megszűnését követően egy másik betétbiztosítási rendszerhez csatlakozik, vagy ha a hitelintézet egyes tevékenységei egy másik betétbiztosítási rendszerhez kerülnek át, az eredeti betétbiztosítási rendszer átutalja a fogadó betétbiztosítási rendszernek a tagság megváltozását, illetve a tevékenység átkerülését megelőző 12 hónapra járó befizetések összegét, az átvitt biztosított betétek összegével arányos módon, a 10. cikk (8) bekezdésében említett rendkívüli befizetések kivételével.”;

e) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (3) bekezdés alkalmazása tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy az eredeti betétbiztosítási rendszer a fogadó betétbiztosítási rendszer kérésére az említett kéréstől számított egy hónapon belül átutalja az említett bekezdésben említett összeget.”;

f) a (4) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszerei elvégezzék a 4. cikk (7) és (10) bekezdésében, valamint a 16a. cikk (1) és (2) bekezdésében említett információk cseréjét a fogadó tagállamok rendszereivel. A 4. cikk (11) bekezdésében meghatározott korlátozások alkalmazandók.”;

g) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az EBH ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napját 24 hónappal követő időpont]-ig iránymutatásokat ad ki a székhely szerinti tagállam, illetve a fogadó tagállam betétbiztosítási rendszerének a (2) bekezdésben említett szerepéről, amely iránymutatásokban felsorolja azokat a körülményeket és feltételeket, amelyek fennállása esetén a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszere úgy dönthet, hogy a (2) bekezdés harmadik albekezdésében meghatározottak szerint kártalanítja a valamely másik tagállamban található fióktelepek betéteseit.”

16. A 15. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„15. cikk

Harmadik országokban létesített hitelintézetek Unión belüli fióktelepei

A tagállamok előírják az Unión kívüli központi irodával rendelkező hitelintézetek fióktelepei számára, hogy csatlakozzanak valamely, a területükön található betétbiztosítási rendszerhez, és csak ezt követően teszik lehetővé e fióktelepek számára a biztosítható betéteknek a területükön való gyűjtését.

A tagállamok biztosítják, hogy az első bekezdésben említett fióktelepek a 13. cikkel összhangban befizetéseket teljesítsenek a betétbiztosítási rendszer részére.”

17. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„15a. cikk

Harmadik országban fiókteleppel rendelkező csatlakozott hitelintézetek

A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek ne terjedjenek ki a csatlakozott hitelintézeteik által harmadik országokban létesített fióktelepek betéteseire.

Az első bekezdéstől eltérve, a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a betétbiztosítási rendszerek kiterjedjenek a csatlakozott hitelintézeteik által harmadik országokban létesített fióktelepek betéteseire, feltéve, hogy az említett betétbiztosítási rendszerek ennek megfelelő befizetéseket szednek be az érintett hitelintézetektől, valamint a kijelölt hatóság jóváhagyásától függően.”

18. A 16. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézetek az aktuális és leendő betétesek számára megadjanak minden tájékoztatást annak a betétbiztosítási rendszernek az azonosításához, amelynek az Unión belül a hitelintézet és a fióktelepei tagjai. A hitelintézeteknek ezeket az információkat az (EU) 2023/2859 európai parlamenti és tanácsi rendelet * 2. cikkének 3. pontjában meghatározott, adatok kinyerésére alkalmas formátumban elkészített tájékoztató formájában kell rendelkezésre bocsátaniuk.

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2859 rendelete (2023. december 13.) a pénzügyi szolgáltatások, a tőkepiacok és a fenntarthatóság szempontjából lényeges, nyilvánosan elérhető információkhoz központosított hozzáférést biztosító egységes európai hozzáférési pont létrehozásáról (HL L, 2023/2859, 2023.12.20., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2859/oj>).”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett tájékoztató tartalmazza az alábbiak mindegyikét:

- a) alapvető információk a betétek védelméről;
- b) a tájékoztató tartalmával kapcsolatos információk tekintetében közvetlen kapcsolattartó pontként szolgáló hitelintézet elérhetőségi adatai;

- c) a betétekre vonatkozó, a 6. cikk (1) és (2) bekezdésében említett kártalanítási összeghatár EUR-ban vagy adott esetben más pénznemben;
 - d) alkalmazandó kizárások a betétbiztosítási rendszer nyújtotta védelemből;
 - e) a közös számlákhoz kapcsolódó védelem felső értékhatára;
 - f) kártalanítási határidő a hitelintézet fizetési képtelensége esetén;
 - g) a kártalanítás pénzneme;
 - h) a betét védelméért felelős betétbiztosítási rendszer azonosítása, beleértve a weboldalára való hivatkozást is.”;
- c) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézetek a betételhelyezésre vonatkozó szerződés megkötése előtt, majd azt követően a nyújtott tájékoztatás minden egyes változása esetén, de legalább ötévente rendelkezésre bocsássák az (1) bekezdésben említett tájékoztatót. A hitelintézeteknek meg kell követelniük a betétesektől, hogy az említett szerződés megkötésekor visszaigazolják az említett tájékoztató kézhezvételét.”;

d) a (3) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézetek a betéteseik számlakivonatán megerősítsék, hogy az érintett betétek biztosítható betétek, beleértve az (1) bekezdésben említett tájékoztatóra való hivatkozást is.”;

e) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézetek az e cikkben említett tájékoztatást azon a nyelven nyújtsák, amelyről a betétes és a hitelintézet a számlanyitáskor megállapodott, vagy annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén vagy nyelvein, amelyben a fióktelepet létrehozták.”;

f) a (6) és a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A tagállamok biztosítják, hogy hitelintézetek egyesülése, hitelintézeti leányvállalatok fiókteleppé alakulása, illetve más hasonló műveletek esetén a hitelintézetek legalább egy hónappal a művelet hatálybalépése előtt értesítsék a betétbiztosítási rendszert és a betéteseiket, kivéve, ha az illetékes hatóság üzleti titok vagy a pénzügyi stabilitás védelmének indoka alapján rövidebb határidőt tesz lehetővé. Az említett értesítésben ismertetni kell a művelet által a betétesek védelmére gyakorolt hatást.

A tagállamok biztosítják, hogy ha az e bekezdés első albekezdésében említett műveletek eredményeként a csökkentett betétvédelem az érintett hitelintézeteknél betéttel rendelkező betéteseket érint, e hitelintézetek értesítsék az említett betéteseket arról, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett értesítésüket követő három hónapon belül a biztosítatlanul maradt betétösszeg erejéig – a 6. cikk (2) bekezdése szerinti kártalanítási összeghatárra is figyelemmel – büntetés nélkül felvehetik vagy másik hitelintézethez vihetik át biztosítható betéteiket, az azokhoz kapcsolódó összes felhalmozott kamattal és juttatással együtt.

- (7) A tagállamok biztosítják, hogy azok a hitelintézetek, amelyek a valamely betétbiztosítási rendszerben való tagságuk megszűnését követően egy másik betétbiztosítási rendszerhez csatlakoznak, e változás előtt legalább egy hónappal értesítsék arról a betéteseket. Az említett értesítésben ismertetni kell a tagság megváltozása által a betétesek védelmére gyakorolt hatást.”;

g) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(7a) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az érintett közigazgatási hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának a) alpontjában említett megállapítást tesz, vagy az igazságügyi hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának b) alpontjában említett határozatot hoz, a kijelölt hatóságok, a betétbiztosítási rendszerek és az érintett hitelintézetek tájékoztassák erről a betéteseket, többek között a weboldalukon való közzététel révén.”;

h) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy betétes internetes banki szolgáltatásokat vesz igénybe, a hitelintézetek elektronikus úton bocsássák a betéteseik rendelkezésére azt a tájékoztatást, amelyet ezen irányelv értelmében nyújtaniuk kell, kivéve, ha a betétes ezt a tájékoztatást papíron kéri.”;

i) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők meghatározása céljából:

- a) az (1) bekezdésben említett tájékoztató tartalma és formátuma;
- b) a kijelölt hatóságok, a betétbiztosítási rendszerek vagy a hitelintézetek által a betéteseknek a 8b. és a 8c. cikkben, valamint az e cikk (6), (7) és (7a) bekezdésében említett helyzetekben nyújtandó tájékoztatás során követendő eljárás, és a tájékoztatás tartalma.

Az EBH az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napját 12 hónappal követő időpont]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

19. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„16a. cikk

A hitelintézetek és a betétbiztosítási rendszerek közötti információcsere, valamint a hatóságok általi adatszolgáltatás

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézetek – az 5. cikk (4) bekezdésében meghatározott azonosítási követelménnyel összhangban – mindenkor megőrizték és kérésre a tagságuk szerinti betétbiztosítási rendszer rendelkezésére bocsássanak minden olyan információt, amely a 4. cikk (10) bekezdésében említett stressztesztek elvégzéséhez, valamint a betétek kifizetésének előkészítéséhez szükséges, beleértve a 8. cikk (5) bekezdésének, valamint a 8b. és a 8c. cikknek az alkalmazásával összefüggésben szükséges információkat is.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézetek kérésre a tagságuk szerinti betétbiztosítási rendszer rendelkezésére bocsássák az (1) bekezdésben említett, a következőkre vonatkozó információkat:
 - a) az említett hitelintézetek más tagállamokban vagy – amennyiben ezeket a betéteket a betétbiztosítási rendszer biztosítja – harmadik országokban lévő fióktelepeinek a betétesei;
 - b) azon betétesek, akik igénybe veszik a csatlakozott hitelintézetek által a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján nyújtott szolgáltatásokat.

Az első albekezdés a) és b) pontja szerinti tájékoztatásban meg kell jelölni azokat a tagállamokat vagy harmadik országokat, amelyekben az említett fióktelepek vagy betétesek találhatóak.

- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek minden évben március 31-ig tájékoztassák az EBH-t:
- a) a tagállamukban biztosított betétek előző év december 31-i összegéről;
 - b) az előző év december 31-én rendelkezésre álló pénzügyi eszközeik összegéről, beleértve a kölcsönvett vagy kölcsönadott források arányát és a fizetési ígervényeket; valamint
 - c) a betétbiztosítási rendszer pénzeszközeiből a 8. cikk (1) bekezdésével vagy a 11. cikk (2), (3) vagy (5) bekezdésével összhangban történő kifizetés esetén a célszint elérésének ütemtervét.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy a kijelölt hatóságok indokolatlan késedelem nélkül értesítsék az EBH-t a következők bármelyikéről:
- a) a befagyasztott betétek meghatározása a 2. cikk (1) bekezdésének 8. pontjában említett körülmények fennállása esetén;
 - b) a betétek 8. cikk szerinti kifizetése vagy a 11. cikk (2), (3) és (5) bekezdésében említett intézkedések bármelyikének alkalmazása, a 8. cikkel és a 11. cikk (2), (3) és (5) bekezdésével összhangban felhasznált pénzeszközök összege, valamint adott esetben – és amint a vonatkozó adatok rendelkezésre állnak –, a megtérült pénzeszközök összege, a betétbiztosítási rendszer ebből eredő költségei és a beszedési eljárás időtartama;

- c) a rendelkezésre álló alternatív finanszírozási megoldások és azok tényleges felhasználása a 10. cikk (9) bekezdésében említettek szerint;
- d) minden olyan betétbiztosítási rendszer, amely beszüntette a működését vagy újonnan jött létre többek között egyesülés vagy határokon átnyúló tevékenység megkezdése miatt.

Az első albekezdés b) pontjában említett értesítésben összefoglalóan ismertetni kell a következők mindegyikét:

- a) a hitelintézet kiindulási helyzete;
 - b) a betéteknek a 8. cikk szerinti kifizetése, vagy azok az intézkedések, amelyekre a betétbiztosítási rendszer forrásait felhasználták, beleértve a 11. cikk (2), (3) vagy (5) bekezdésében említett intézkedésekhez felhasznált konkrét eszközöket is;
 - c) a felhasznált források várható összege.
- (5) Az EBH indokolatlan késedelem nélkül közzéteszi a (3) bekezdéssel összhangban kapott információkat és a (4) bekezdésben említett összefoglalót. Nem teszi azonban közzé a betétbiztosítási rendszer által szolgáltatott olyan információkat, amelyeket az adott betétbiztosítási rendszer bizalmasnak tekint.

- (6) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerben tagsággal rendelkező hitelintézetek szanálási hatóságai a betétbiztosítási rendszer rendelkezésére bocsássák a szanálási tervek kulcsfontosságú elemeinek a 2014/59/EU irányelv 10. cikke (7) bekezdésének a) pontjában említett összefoglalóját. A szanálási hatóságok kihagyhatják az összefoglalóból azokat az információkat, amelyek nem szükségesek ahhoz, hogy a betétbiztosítási rendszer és a kijelölt hatóságok teljesítsék az ezen irányelv 8. cikkében, 11. cikkének (2), (3) és (5) bekezdésében, valamint 11e. cikkében említett kötelezettségeket.
- (7) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza a követendő eljárásokat és az (1) bekezdésben említett információk minimális tartalmát, figyelembe véve a betétesek típusait, valamint a (3) és a (4) bekezdésben említett tájékoztatás mintáit, tartalmát és az arra vonatkozó eljárásokat.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napját 12 hónappal követő időpont]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

20. Az I. mellékletet el kell hagyni.

2. cikk

Átmeneti rendelkezések

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az Unión kívüli központi irodával rendelkező hitelintézetek azon fióktelepei, amelyek ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-án/-én valamely tagállamban biztosítható betéteket gyűjtenek, és az említett napon nem tagjai betétbiztosítási rendszernek, ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 27 hónappal]-ig csatlakozzanak valamely, az adott tagállam területén működő betétbiztosítási rendszerhez. Az 1. cikk (16) pontja ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 27 hónappal]-ig nem alkalmazandó ezekre a fióktelepekre.
- (2) Az ezen irányelvvel módosított 2014/49/EU irányelv 11. cikkének (3) bekezdésétől, valamint a megelőző intézkedések tekintetében az említett irányelv 11a., 11b., 11c. és – annyiban, amennyiben az a 11. cikk (3) bekezdésére hivatkozik – 11e. cikkétől eltérve a tagállamok engedélyezhetik a 2014/49/EU irányelv 1. cikke (2) bekezdésének c) pontjában említett intézményvédelmi rendszerek számára, hogy ...[2032. december 31./] [az e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 60 hónap] [HL: kérjük, csak az e két időpont közül a későbbit illessze be]-ig az említett irányelv 11. cikkének (3) bekezdését végrehajtó, ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napja]-án/-én alkalmazandó nemzeti rendelkezéseknek feleljenek meg.

3. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig elfogadják és kihirdetik azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-tól/-től kezdődően alkalmazzák. Mindazonáltal a tagállamok ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napját 36 hónappal követő időpont]-tól/-től alkalmazzák azokat a rendelkezéseket, amelyek az ezen irányelvvel módosított 2014/49/EU irányelv 11. cikke (3) bekezdésének, valamint a 2014/49/EU irányelv 11a., 11b., 11c. és – annyiban, amennyiben az a 11. cikk (3) bekezdésére hivatkozik – 11e. cikkének történő megfeleléshez szükségesek.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

4. cikk
Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

5. cikk
Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt ..., ...

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök
